

TÖB-DER
KONGRESİ

PROLETARYA
SOSYALİSTLERİNİN
GÖREVİ

YAZISI SAYFA 4'DE

KURTULUŞ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN 350 KRŞ.

22
AGUSTOS
1978
SAYI

34

MŞM'de toplu sözleşme imzalandı

2 aydır grevde olan Mansur Şahin Makine Fabrikası ile Tüm Döküm-İŞ Sendikası arasında Toplu İş Sözleşmesi imzalanmıştır. Sendika yetkilileri, gazetemi-ze verdikleri demeçte şunları söylemişlerdir :

"MŞM grevi, sendikamızın grev işlemlerini tamamlarken yaptığı bir hata yüzünden işvereninin grevin yasal olmadığı yolunda bir dava açması ve sendikamızı ve üyelerimizi bununla tehdit etmesi yüzünden imzalanan toplu sözleşmede bazı tavizlerle bitmiştir. Bu durum olmasa, alabileceğimiz ücret zammının daha altında bir zama evet dedik. Kıdem tazminatını ve ihbar tazminatını yasal sürenin üzerine çıkaramadık. İkramiye ve bir kısım sosyal haklar da bu yüzden yeterli düzeyde olmadı.

Fakat imzaladığımız Toplu Sözleşme gene de aynı çaptaki işyerlerinin sözleşmeleri ile, ay

nı düzeyde, hatta bazı haklar bakımından daha ileridedir. Bu sözleşme ile her sene için saat ücretine 8 TL. ücret zammı, birinci yıl 2, ikinci yıl 3 maaş ikramiye, net 2000 TL. yakacak ödeneği, 1 maaş tutarında evlenme yardımı, 100.000 (Yüzbin) TL. tutarında ölüm sigortası yani ölüm yardımı, 1000 TL. doğum yardımı, (net), net 2000 TL. askerlik yardımı, ilköğretim için 500, orta-

DEVAMI: Say: 5, st: 5

● Türkiye ve Kürdistan halkları için mücadele veren tüm yurtsever ve devrimci güçlere çağrı ;

KÜRDİSTAN'DA SÖMÜRGE ZİNCİRİ PARÇALANACAKTIR

landırmak için harekete geçtiği ve bunun içinde KAVA adlı gizli örgütü seçtiği" iddiasıyla HÜRİYET gazetesi tarafından günlerce sürdürülen yayımla devam ettirilen, Aydınlık ve Tercüman gazetelerinin demagojisiyle zenginleşen ve Demirel'den, Türkeş'e oradan da Oligarşi'nin "umudu" iktidara varınca-ya kadar herkesin üzerinde "titizce" propaganda yaptığı ve "bölücülerin Doğu'da bir Kürt Devleti kurmak için harekete geçtiği" şeklindeki yıllardır ağızlarında

sakız haline getirilen ırkçı, şoven şartlandırma birçok "yurtsever" ve devrimci "çevreninde suskunluğu sonucu, emekçi kitlelerin gözünden gerçekleri bir daha uzak tutmuştur.

Hakkari olayları üzerine KURTULUŞ gazetesinde yayınladığımız yazılar da, tüm gerici güçlerin Güney Kürdistan'da bir direniş olduğu gerçeğini saklamak ve Kürdistan halkı arasında yığınlığı daha çok yaymak için saldırıya geçtiğini ve bu saldırı karşısında tüm yurtsever, ve devrimci güçlerin elele vererek bu oyunları bozmak adivivle karşı

men bir Kürdistan ve Kürt ulus gerçeğinin olduğunu vurgulamaya çalışmıştık. Kurtuluş'un bu DEVAMI: sy: 5, st: 7

AKSU İPLİK'TE NELER OLUYOR ?

Aksu iplik fabrikası, Antalya' tarım satış kooperatiflerine (Ant-Birlik) bağlı, Antalya'dan 20km. uzaklıkta Aksu bucağında kurulmuştur. 1973 yılında kurulmuş olup halen 1800 işçi çalışmaktadır.

Fabrika MC dönemi-

lindi ki bir kısım insanlar insanlık düşmanı faşistlerle insaldırısını bekler hale geldiler. Bu bir nevi psikolojik savaş niteliğindedir. Arada birkaç kez bazı arkadaşlara sözle olduğu gibi fiilinde saldırıda bulundular. Fakat bunlarda

lu'nun 5 Ağustos ve 6 Ağustos günlerinde tertip toplantıları yaptıkları tespit edilmiştir. Bu toplantıdan sonra 7 Ağustos pazartesi günü hesap soracağız diye söylenti çikardılar. Toplantının arkasından

BIJİ
RIZGARIYA
KÜRDİSTAN!

KURTULUŞ

Yığınları Faşizme, Şövenizme ve Hayaat Pahalılığına Karşı Mücadeleye Sokalım

Son zamanlarda oligarşi ve onun çeşitli temsilcileri, sözcüleri "bölücülük" üzerine yaygaralarını yoğunlaştırdılar. Bu yaygaralar özellikle Hakkari olayları ve Güney Kürdistan'daki çatışmaların geliştiği dönemde iyice ayyuka çıkmıştı.

Oligarşinin bu denli titizlik gösterdiği bu sorun üzerinde, yani Kürdistan ve Kürt ulusu gerçeği

Hakkari olayları üzerindeki sis perdesi aralan dıkça ve Güney Kürdistan'daki direniş konusun da daha sağlıklı değerlendirme yapabilecek duruma geldikçe, Kürdistan Halkının Kurtuluş mücadelesi üzerinde oynanan ve sadece Kürt halkını değil, Türkiye, Irak, İran, Suriye ve giderek tüm dünyanın halklarını ilgilendiren oyunları ve

bu oyunların tezgahlayıcısı emperyalist güçlerle sömürgeci dört devlet ve Kürdistan'daki gericilerin çirkin yüzleri daha bir açığa çıkıyor. Hakkari'de "Barzani" ve "Talabani" yanlısı güçlerin kendi aralarında çatışmaları "iddiası temelinde yükselen ve "İran'ın SAVAK adlı istihbarat teşkilatının Türkiye'deki Kürtleri ayak

Faşistler

Tepecik halkını yıldırılmaz

Oligarşinin Tasmalı köpekleri, faşist katiller Ma mak'ta Tepecik otobüsü - nü makinalı tüfeklerle kadın-erkek, çoluk-çocuk ayırdetmeksizin, ta ramışlar ve 2 yurtsever (Hasan Harputlu ve Kemal Binici) ölmüş 16'sı ise yaralanmıştır.

Tepecik mahallesi bir tepe üzerinde, çoğunlukla alevi yurttaşların oturdukları ve devrimcileri bağrına basan halkın yaşadığı bir mahalledir. Civarında ise daha çok sünni yurttaşların oturduğu Köstence, Mamak gibi semtler bulunmaktadır. Bu semtlerde faşistler özellikle alevi-sünni sorununu körükleyerek daha etkin durumdadırlar. Tepecik'e çıkan yol bu mahallelerin içinden geçmesi - ne rağmen faşistlerin tüm saldırı ve her türlü çabaları sonuçsuz kalmış, mahalleye girememişlerdir.

Mahalleye giremeyen faşist cellatlar halkı sindirmek, yıldırma için girişmişlerdir. İşyerinde çalışan 276 Maden işçisinin tümü - nün Dev.Maden-Sen'e bağlı olmasına rağmen, Türk-İŞ'e bağlı orta ve Doğu Anadolu Maden işçileri sendikası ve işveren yürürlükteki T.İ.S'nin fesih etmeyecek şekilde. Katliamdan hemen sonra, ölü ve yaralıları has taneye götüren Tepecik halkı, ardından Tuzluca - yır'dan ve diğer yerlerden gelen devrimcilerle birlikte analarının, baba larının, kardeşlerinin kanı kurumadan Mamak'ta faşistlerin etkin olduğu yerleri basmış ve faşistleri çil yavrusu gibi dağıtmıştır.

Ertesi gün Tepecik halkı, polislin kaçırıldığı cenazeleri almak için, proletarya sosyalistlerin öncülüğünde karşıyaka mezarlığına yürüdü. Burada Tepecik halkına konuşan bir arkadaş, saldırılar

karşısında yılmayacaklarını belirtti, ve "bir Ha - san birKemal ölmeyle bu kavga bitmez, bizler ölsek bile geride çocuklarımız var. Çocuklarımızı faşizme karşı savaşmak için büyütüyoruz. Kahrolsun faşistler, yaşasın Sosyalizm". diyerek sözleri ni bitirdi. Cenazeler alınarak, toplu halde otobüslerle Tepecik'e döndü. Başbakan İğa gide rek Ecevit'le gürleşmek ve ondan hesap sormak, verimden bir yürüyüş yaptı . 3000 civarında halkın ka

Tepecik'e dönen konvoy, burada mahalle içinden bir yürüyüş yaptı . 3000 civarında halkın ka

tıldığı kortej ölen devrimcilerin evleri önünde saygı duruşunda bulundu, konuşmalar yapan bir proleter sosyalisti arkadaş; oligarşinin reformist eğiliminin temsilcisi CHP'nin gerçek niteliğini teşhir etti. CHP'nin faşizme teslimiyet ve son tahlilde faşist katillere hizmet eden tutumunu açıkladı ve umudun CHP'de değil, işçi sınıfında ve sosyalizmde olduğunu anlattı. Tepecik'te gelişen rimci mücadele ve örgütlenme nedeniyle burası - nı "Pilot bölge" ilan ederek yüzlerce resmi ve sivil polisi, jandarmayı bölgeye dolduran CHP hükü

DEVAMI: Say: 5, st: 5

Menka işçilerinin zaferi

Bundan bir süre önce Sivas'ın Koyulhisar ilçesinde bulunan; Mehmet Kavala'ya ait MENKA işçileri direnişe geçmişlerdir.

İşyerinde çalışan 276 Maden işçisinin tümü - nün Dev.Maden-Sen'e bağlı olmasına rağmen, Türk-İŞ'e bağlı orta ve Doğu Anadolu Maden işçileri sendikası ve işveren yürürlükteki T.İ.S'nin fesih etmeyecek şekilde, Asgari Ücretle çalışan işçileri açlığın ve yoksulluğun insafsız çarklarına teslim etmek istedi. Bunun üzerine işçilerin tümü Dev.Maden - sen'in doğru önderliğinde üretimi durdurmuşlardır.

Direniş boyunca işçi sınıfı disiplinine en iyi bir biçimde uyan 276 Maden işçisi, sınıf ve kitle sendikacılığının önderliğinde Devrimci birlik ve beraberliğin mükemmel bir örneği -

ni verdiler. Bu kararlı direniş karşısında dize gelen işveren 15 Ağustos tarihinde ücret zammı ve bir çok sosyal hakları içeren protokolü Dev.Maden-Sen'le imzalamak zorunda kaldı. Protokolün en önemli yanı: Mevcut yasalara göre yetkili olmayan bir sendikanın, doğru önderlik ve kararlı direnişle işveren tarafından yetkili olarak tanınmasıdır.

Sınıf ve kitle sendikacılığını 3 numaralı iş kolunda en iyi bir biçimde hayata geçirmeye çalışan Dev.Maden-Sen bugüne kadar olduğu gibi, burundan böyle - de Maden işçilerinin umut ışığı olmaya devam edecek, bu mücadelelerini işçi sınıfının Bağımsızlık, Demokrasi, ve Sosyalizm mücadelesine tabi kılacaktır.

ZİNDANLAR BOŞALSIN GENEL AF

Toptaşı cezaevinde açlık grevi

İnsanlık dışı baskılara karşı cezaevlerindeki direniş hergün biraz daha yaygınlaşıyor. Tutuklular çeşitli eylemlerle baskı ve zulme karşı çıkıyorlar. Son olarak Toptaş cezaevinde yatmakta olan siyasi tutuklular 22-23 Ağustos günleri topluca açlık grevi yapma kararı aldılar. Yayınladıkları bildiri de şöyle diyorlar:

"Halkımıza, Genelde, Türkiye emekçi kitlelere yöneltilen toplu faşist katliamlar cezaevlerine de yansımaktadır. Örneğin; geçtiğimiz ay içinde Balıkesir, Denizli, Sağmalcılar-İsparta ve Niğde cezaevlerinde devrimciler üzerinde faşist baskı, işkence ve sürgünler uygulanmakta ve artmaktadır.

Bizler Toptaş cezaevindeki devrimciler olarak bu faşist baskıları protesto ediyor ve cezaevindeki faşist baskılara karşı gelişen devrimci

direnişi destekliyor ve aşağıdaki haklı taleplerimiz doğrultusunda 22-23 Ağustos 1978 günlerinde açlık grevine gidiyoruz. Taleplerimiz şunlardır:

- Genel affın çıkarılması
- İnfaz yasasındaki haksız uygulamaların kaldırılması
- Cezaevlerindeki hücre, sürgün ve disiplin cezalarının kaldırılması.

TOPTAŞI CEZAEVİ SİYASİ TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLERİ"

GAZETEMİZİ SATAN ARKADAŞIMIZ KURŞUNLANDI

-TAŞOVA- 6.8.1978 günü ilçe mize bağlı Gölbeyli kasabasında KURTULUŞ gazetesini satıp geri dönen İrfan Özsoy isimli arkadaşımız Ülkü Ocak'lı biri polis 4 kişi tarafından pusuya düşürülerek kurşunlanmıştır. Yaralı şekilde hastaneye yolla

gereken cevabı aldılar. İstediklerine ulaşamadılar.

Daha önceki olayları tezgahtayanlar, umduklarını bulamayınca yeni saldırılar düzenleme harekete geçtiler.

7.8.1978 tarihinde meydana gelen olay şöyle ha zırlanmıştır.

Öteden beri bütün olay tertipçileri olan TEKSİF Sendikası başkanı Fikri Gökkuş, işyeri baştemsilcisi Üzeyir Doğan, fabrika emniyet Amiri Hüseyin Sapmaz sosyal hizmetler sefi Ergün Ersu sical şefi Cemil Katırcıoğ

işyeri baştemsilcisi Üzeyir Doğan 7 Ağustos günü sabah saat 5'te Aksu Serik ve Antalya'da ki militanlarına saldırı için hazırlıklı olun diye talimat vermiştir. Aynı gün sabah saat 6'da fabrikanın telefon bağlantısı kesilmiştir.

Normal işe gelenler dumdan habersiz görevlerinin başına gitmiştir. Daha sonra servis arabalarından inen fakat o gün çalışması olmayan kişiler 80-100 kişilik grup halinde işletmenin içerisinde personel ile yemekha

DEVAMI: Say: 5, st: 1

Tekstiplik'te grev

Sendikalaşmak için uzun uğraşlar veren Tekstiplik işçileri mücadelelerinin belli bir aşamasında TEKSİS'de sendikalaş tılar.

6 Haziran 1978'de Sen - dikanın toplu sözleşme yetkisi almasına rağmen işveren çeşitli yol ve yöntemlerle sendikayı tanımamış ve toplu sözleşme masasına oturmaktan

kaçınmıştır. İşçilere baskı yapmakla birlikte, bunun bir sonuç vermediğini gören işveren işyerini kapattığını söylemiştir. Bu arada işyerindeki malzeme ve evrakları çıkarmaya çalışan işveren engellenmiş ve sahte evrak fatura düzenlediği saptanmıştır. Mali polis 32 koli dolusu evrak ve dosyaya elkoymuş ve soruşturma - ya başlamıştır. Çeşitli yolsuzluklarını ve pisliklerini ört-bas etmek için çırpınan işveren "gerekirse Ankara'yı satın alırım" di yerek Ankara'ya gitmiş, ve eski İl şube müdürlerin den faşist İlgi Aykutlu'yu devreye sokmuştur.

İşveren, işçilere önce manevi baskı, ondan sonra lokavt yapmaya; işyerini kapatmaktan; işçileri

DEVAMI: Say: 5, st: 3

demokratik kitle örgütleri "anti-faşist eylem birliği platformu" neden çalışmıyor ?

Bilindiği gibi II .MC Döneminde 30 kadar demokratik kitle örgütü "artan faşist baskılara, cinayetlere, zamlara ve hayat pahalılığına karşı" mücadelede güçlerini birleştirmek amacıyla bir " platform " oluşturmuşlardı. Bu platform, kendi örgütlenme biçiminin verdiği ölçüde ve yetenekleriyle sınırlı olarak bir takım eylemleri de hayata geçirmeyi başarmıştı. 5 Şubat Mitingi , Bursa, Denizli, Trabzon, İstanbul ve birkaç ilde düzenlenen mitingler, büyük şehirlerde mahalle ve kahve toplantıları vb...

Kurtuluş, o dönemde, "Anti-Faşist Eylem Birliği Platformu" konusunda şu tesbitlerde bulunmuştu:

1. MC'nin kıyım ve baskıları, artan faşist terör ve demagojiye karşı demokratik örgütler arasında gerçekleştirilen eylem birliği, anti-faşist mücadele açısından önemli bir adımdır.

2. Anti-faşist siyasetler ve sosyalist gruplar arasında "eylem birliği" bir yana diyalogun bile kurulamadığı bu koşullarda, çeşitli siyasetlerin yönetiminde buldukları örgütlerin oluşturdukları bu platform, dolaylı bir siyasetler arası platform görünümündedir.

3. Platforma katılan örgüt temsilcileri, belirli siyasetlere mensup oldukları için, eylemlerde siyasi grup çıkarılarını her zaman ön plana çıkarmakta, karşılıklı tıkanılan bu tutum, platformun işleyişini güçleştirmektedir. Fakat aynı temsilciler, siyasetleri adına yetkili olmadıkları için tıkanıklık ve kilitlemeler ortaya çıkmakta ve yetkisizlik bu tıkanıklıkların çözümünü imkansız kılmaktadır.

4. Anti-faşist mücadele, çok değişik biçim ve araçlarla yürütülmek zorunda bulunan bir mücadeledir. Demokratik örgütler düzeyinde yapılan eylem birliği bu mücadele biçim ve araçlarının birçoğunu kullanma yeteneğinden yoksun bulunmaktadır.

5. Ülkemizde proletarya partisinin henüz yaratılamamış olduğu bugünkü koşullarda, faşizme karşı mücadelenin "cephe" biçiminde çözümü mümkün olamamaktadır. Oysa somutta, anti-faşist eylem birliği hayatı bir biçimde dayatmaktadır. Proletarya partisinin henüz yaratılamadığı bugünkü koşullarda da sosyalist gruplar, tüm anti-faşist siyasetler arasında eylem birliği mümkündür, ve daha da ötesi zorunludur. Bu eylem birliği, nazik, bozulabilir bir özellik taşıyacaktır ve böyle olması doğaldır. Sağlam bir anti-faşist ittifak, faşizme karşı en tutarlı ve kararlı sınıf olan proletaryanın, diğer sınıf ve tabakaları, kendi siyasi örgüt ve asgari

bir platformun yaratılmasını dayatmalı, ve oluşmasına yardımcı olmalıdır.

O dönemde yaptığımız tesbit ve değerlendirmeler genel olarak bunlardı. Bu tesbitlere, CHP'nin iktidara gelmesi de eklenince "Anti-faşist eylem birliği" işlevini büsbütün yitirerek çalışamaz duruma geldi.

Bunda, demokratik örgütler arasında yapılan eylem birliğinin her an bozulabilir bir yapı arzemesinin önemi büyüktür. Bu platform, "boyunu aşan" işleri yetkili ellere devretmesini bilmeliydi. Yoksa, dün değilse bugün, değilse de yarın mutlaka çalışamaz duruma gelecek ve dağılacaktır. Bu örgütleri bir platform çatısı altında bir araya getiren koşullar bugün de en azından dünkü kadar varlıklarını devam ettirmektedirler. Faşistlerin baskı, ve cinayetleri bugün de sürüyor, hayat pahalılığı almış başını gidiyor, emperyalistler IMF kanalıyla bütün isteklerini bu günde yerine getiriyorlar, ücretler "toplumsal anlaşma"larla bugün de sınırlanıyor ve işçi sınıfının kazanılmış hakları elinden alınmak isteniyor, demokratik örgütler üzerindeki baskılar bugün de devam ediyor, 'Sivil Sıkıyönetim'de cabaası. Ama hayat pahalılığına, zamlara, faşist baskı ve cinayetlere karşı oluşturulan eylem birliği bugün çalışmıyor.

Platformun çalışmamasının belirleyici nedeni; birgün nasılsa çalışması sona erecek bir eylem birliği oluşudur. Ama bu belirleyici neden, eylem birliğinin daha uzun bir süre devam etmesine ve bir üst düzeye sıçratılmasına engel teşkil edemiyordu. Daha bugünden çalışmaması ise şu iki nedene dayanmaktadır: (1) çeşitli gruplar tarafından öne sürülen siyasi dayatmalar, ve (2.) esas olarak da CHP'nin iktidarda olması.

Siyasi dayatmalar, yetkisiz sorumluluğun yarattığı güçlüklerden çıkmaktadır. Bir de buna bazı grupların siyasi çocukluğu ve şımarıklığı eklenince, en küçük ayrıntılarda bile günlerce süren tartışmalar ve engellemeler ortaya çıkmaktaydı. Platformun, herhangi bir grup tarafından ele geçirilebileceği endişesi, Örneğin Ankara'da geniş bir tabana sa-

yalist olmayanlardan ayırmanın değil, faşizme karşı mücadelede kararlı olup olmamanın da kriteridir.

Bugün anti-faşist eylem birliği her zamanki kadar zorunlu ve acildir. Ama demokratik örgütler arasındaki "anti-faşist eylem birliği" CHP hükümet olduktan hemen sonra "eylemlerinin CHP hükümetine zarar vereceği" endişesiyle anti-faşist mücadeleyi tatile sokmuştur. Oysa, hayat pahalılığı ve zamlar tatile girmedi, faşistler saldırı ve cinayetlerini tatilsokmadılar ve örgütleri önderlikten vazgeçmiş olsalar bile kitleler faşist saldırılara karşı direniyorlar. Hem de CHP'nin ikiyüzlülüğünü hergün biraz daha görerek, CHP'nin kimlerin "umud"u olduğunu hergün biraz daha kavrayarak.

Bütün bu olanlar birşeyi çok açık olarak ortaya çıkarmaktadır: o da, sıra sosyalizm üzerine ahkâm kesmeye geldiğinde mangalda kül bırakmayan bütün keskinliklerin, gerçekte, küçük burjuva keskinlik hastalığına yakalanmış pasifistler oluşudur; eylem birliğinin "faşist baskı ve cinayetlere karşı, hayat pahalılığına karşı" değil, yalnızca MC'ye karşı kurulmuş oluşudur.

5 Haziran seçimlerini "tüm ulusal ve demokratik güçlerin ortak başarısı" olarak değerlendirenlerin, seçim sonrası ortamı "güçler dengesinin emekçi halktan yana hızla değişmeye devam ettiği" bir durum olarak görenlerin, bu duruma karşı tavırları da doğal olarak destek ya da en iyiniyetli bir adlandırmayla teslimiyet olacaktır. Nitekim DİSK'in, Genişletilmiş Başkanlar Konseyi toplantısında, CHP'li DİSK yönetimini "CHP ile DİSK'in arasını açmakla" suçlayacak kadar kraldan çok kralcı olanların, CHP iktidarında cereyan eden hayat pahalılığı, zamlar, devalüasyon, sivil sıkıyönetim, ücretlerin dondurulmasına karşı tavırları, bütün bu olanları görmezden gelmek olmuştur. Ve elbetteki eylem birliğini çalıştırmak, düzen emekçi halktan yana değiştiğine göre yarar değil zarar getirecektir, bu "sosyalist" baylarımıza göre.

Örneğin, MC'nin son dönemlerinde alınan bir eylem kararı, CHP iktidarda olur-

lasyon, toplumsal anlaşma, sivil sıkıyönetim vb. olaylar karşısında, üzerlerine ölü toprağı serpilmiş gibi sessiz kalınmasının da yeterli izahıdır. Ve en kötüsü, bu sessizliğe, -CHP'nin tam da istediği gibi-yaavaş yavaş alışılmıştır.

Sınıf mücadelesi de, her oyun gibi kendi kurallarına göre yürür ve öyle de olmaktadır. Burjuvazinin her türlü akımına karşı, işçi sınıfının tavrı; altı ay gibi çok kısa bir süre içinde sosyalistlerle, sözde sosyalist "gizli CHP'lileri" birbirinden ayıran, durumu biraz daha netleştiren bir baz olmuştur.

Biz, platformda, siyaset olarak bizlere karşı alınan kesin tavra (özellikle Ankara'da, Kurtuluşcuların yönetiminde olduğu kitle örgütlerinin platforma alınmasının, "parlamento oyunları"yla engellenmesine) rağmen sürekli olarak eylem birliğinin devamından yana olduk. Ama bu gayretlerimiz, kimi açıkça, kimi gizliden gizliye CHP'ye umut bağlamış olan "sosyalist" baylarımız tarafından boşa çıkarıldı. Kurtuluşcuların yönetiminde olduğu kitle örgütlerinin platforma katılmasıyla, "çoğunluğun" elden gideceği delice hesapları içine giren bir takım anti-Kurtuluşcuların tavrı da bu tutuma dolaylı olarak destek oldu.

Bugün artık, demokratik kitle örgütleri arasında "anti-faşist eylem birliği" önermek, hele de bu deneyi tanıdıktan sonra geri bir adım olacaktır. Eskiye yaşatmaya çalışmak ise, bir ölüyü yeniden hayata döndürmeye çalışmak kadar anlamsızdır.

Şimdi artık, akıllar başlara devşirilmiş, büyüklük hastalıkları terkedilmelidir. Yarın iş işten geçmiş olabilir, birtakım insanların çocukca hatalarının cezasını, sosyalist hareketle birlikte tüm emekçi halklarımız çekecektir. Bugünkü koşullar da sorunun bir "anti-faşist cephe" ile çözümü mümkün olamadığına göre, sosyalist gruplar ve tüm anti-faşist unsurlar DKÖ biçimindeki "kurye"leri aradan çıkararak doğrudan sorumlu ve yetkilileriyle diyalog imkanları yaratmalı ve siyasetler arasında bir "Anti-Faşist Eylem Birliği" oluşturmalıdırlar. Bu durumda, demokratik kitle örgütleri arasındaki eylem birliği de daha sağlıklı bir raya oturmuş olacaktır.

Sonuç olarak; faşizme karşı mücadele nin oligarşiye karşı mücadeleden ayrı düşünülmemesi, en tutarlı anti-faşist ve oligarşinin mezar kazıcısı olarak işçisini ön plana çıkarır. Faşizme karşı mücadelenin daha örgütlü ve disiplinli yürütülmesi, faşizmden zarar gören tüm unsurların çevresinde birleştirilebileceği

GERÇEK

SINIF UZLAŞMACILIĞINDA BİR YENİ ADIM

Bilindiği gibi bir süre önce DİSK hükümetle anlaşma yapabileceği maddeleri yayınladı. Çeşitli maddelerin yanı sıra DİSK yönetimi CHP hükümetinden işkolu seviyesindeki toplu iş sözleşmelerinin engellenmesini ve yerine işyeri düzeyindeki sözleşmelerin uygulanmasını istemiştir.

Oligarşi 1969'dan beri işkolu seviyesinde toplu iş sözleşmeleri yapılmasını istemektedir. 1969'da çıkarılmak istenen yasalar ve daha sonraki çeşitli girişimler hep bu yönde oldu. İşkolu düzeyindeki toplu iş sözleşmeleri neden oligarşinin işine gelmektedir?

Ülkemizde işçi sınıfının sendikal hareketi oldukça güçlü görünmesine karşı gene de bir işkolu düzeyinde patronlarla mücadele edebilme anlamında güçsüzdür. İşkolu düzeyinde toplu pazarlık söz konusu olunca işçi sınıfının grev yapmak olanağı hemen hemen ortadan kalkmaktadır. Ya da giriştiği grev eylemlerinde mağlup olmaktadır. İşçi sınıfının bugünkü gücü henüz işkolu düzeyinde grevlere giderek bu grevlerden zaferle çıkmasına yeterli değildir. Ancak hemen belirtmekte yarar vardır ki bu güçsüzlük bugüne has bir olaydır ve temel nedeni de işçi sınıfının sendikal örgütlerinin esas olarak revizyonistler, reformistler ve çeşitli türlerden gerici tarafından yönetilmesidir.

Maden-İŞ'in MESS'e karşı giriştiği grev bunun en güzel örneğidir. MESS'e karşı greve gidilirken bilindiği gibi işçilerin başlıca iki talebi vardı. Bu iki talep diğer bütün taleplerin önünde idi. Bunlardan birincisi grup sözleşmesinin kabul edilmemesi, ikincisi ise DGM direnişinde işten atılanların geri alınmasıydı.

MESS'e karşı işçiler gerçekten büyük bir başarı ile direndiler. Büyük bir kararlılıkla, yazın sıcağına, kışın soğuğuna, 45 günde bir aldıkları 1000 liralara aldırılmadan oligarşinin bu önde gelen örgütlenmesine karşı fedakarca direndiler. Buna karşılık Maden-İŞ'in sınıf uzlaşmacısı yönetici kliği, "ilerlemeciler", işçi sınıfını sattılar. İşçiler daha direnme gücüne sahip olmasına rağmen Grup sözleşmesine razı oldular. DGM direnişinde atılan işçilerin geri alınmamasına rıza oldular. Ücret artışları patronların istediği gibi oldu. Kıdem tazminatları artmadı. Yani işçi sınıfı yığıtçe, fedakarca direnmesine rağmen sınıf uzlaşmacısı sendikalar işçileri sattılar. Ve grup sözleşmesini imzaladılar.

Maden-İŞ'in üst üste imzaladığı iki MESS

programının etrafında toparlandığı bir "cephe" sağlanabilir. Ancak, bugünkü koşullarda siyasetler arasında yapılacak ilişkeli bir anti-faşist eylem birliği; sosyalist hareketin birliğine adım olabileceken, sosyalist hareketin birliği anti-faşist mücadelenin gereklerini daha fazla yerine getirecek ve mücadelenin daha güçlü ve koordineli yürütülmesini sağlayacaktır. Bu amaçla, demokratik kitle örgütleri platformu, siyasetler arasında

hip gençlik, memur ve kadın örgütlenmelerini platformun dışında bırakmış, bununlada yetinilmemiş, faşizme karşı aktif mücadeleye veren bu örgütlere hiçbir hak tanımama eğilimleri geliştirilmiştir. Ama ne yetki nede sorumluluk değişme diği halde aynı örgüt ve insanlar, bugün bu eylem birliğinden fiilen vazgeçmişlerdir. İşte bu nokta da asıl neden CHP sorunudur. Ve bu sorun karşısında tanınan tavır, yalnızca sosyalistleri sos-

olmaz derhal geri alınmıştır. Siyasi dayatmalar için zahiri yanındır. Gerçek neden, MC'ye karşı CHP'den başka bir alternatifin kafalara sığmayışıdır. Bu eylem kararının geri alınmasından itibaren de, sanki bir fırsat bekleniyormuş gibi (Bedrettin Cömert'in öldürülmesinden sonra lütfen bir bildiri yayınlanmasından başka) herhangi bir girişimde bulunulmamıştır. Aynı neden, hayat pahalılığının hergün artması, peşpeşe gelen zamlar, deva-

proletarya partisinin yaratılmasına bağlıdır. Bu merkezi görev yerine getirilmeye çalışılırken, bu görevin belirlediği çalışma tarzına uygun bir biçimde günlük mücadeleye (bugün anti-faşist mücadele ve reformizmin teşhiri) aksatılmadan yürütülmesi ve "sosyalistlerin birliği" uzun vade li bir hedef olarak görünse bile, bu hedefe bağlı bir biçimde, faşizme karşı tüm unsurların belli ilkeler temelinde ortak bir mücadeleye girmeleri zorunludur.

sozleşmesi bir anıamada maden-iş yönetiminin işkolu sözleşmesinden yana olduğunu bir göstergesidir. TEKSTİL sendikası ise Maden-iş'ten daha önce Tekstil işverenleri sendikası ile aynı yönde sözleşmeler imzalamaya başlamıştı.

Şimdi bütün bunlardan sonra, Maden-iş'in yönetici kiliği MESS ile ikinci grup sözleşmesini imzalamasından hemen sonra Maden-iş'in üst örgütünün işkolu sözleşmelerine karşı çıkışı anlamlı. Üstelik bu talep DİSK'in reformist yöneticileri ile Maden-iş'in sınıf uzlaşmacı yöneticilerinin uzlaşmalarının üzerine olması daha da anlamlı. Hemen akla gelen DİSK'in bu talebi ile MESS greviden önce Maden-iş yönetiminin söylediklerinin benzerliği. Onlarda grevden önce grup sözleşmesine karşı çıkmışlardı. Daha sonra ise "artık güçlüyüz. Patronları böylesi büyük grevlerde dize getirebiliriz" diyerek satmışlardı DİSK yönetimi Maden-iş yönetimi ile anlaş-

DEVAMI: Say: 5, st: 1

ÇALIŞMA SORUNLARI

TOPLU GÖRÜŞME DIŞINDA TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİNE ULAŞMA

Geçen sayımızdaki yazımızda Toplu Görüşme ile TİS.'e (Toplu İş Sözleşmesine) ulaşma konusunda bilgi vermeye çalışmıştık. Bu defa tarafların toplu görüşmelerde anlaşmalarını halinde TİS.'ne ulaşmaktan kısaca bahsetmeye çalışacağız.

Toplu görüşmelerde bir anlaşmaya varılamazsa, taraflar bir uyuşmazlık tutanağı ile uyuşmazlığı tespit ederler. Uyuşmazlık zaptının tutulmasından sonra uzlaştırma safhasına varılır. Uyuşmazlık zaptının BÇM'ye (Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne) verilmesinden itibaren 12 işgünü içinde BÇM uzlaştırma toplantısı tertipler. Taraflar bu toplantıya birer temsilci ve birer taraf-sız aracıyla katılırlar. Toplantıda iki tarafsız aracı bir üçüncü tarafsız aracıyı seçerler. Bu seçim 6 işgünü içinde gerçekleşmezse tarafsız aracıyı yetkili iş mahkemesi seçer. Üçüncü tarafsız aracı Uzlaştırma Kurulu'nun başkanıdır. Uzlaştırma toplantısı en çok 15 gün sürer. Ancak tarafların anlaşması ile uzatılabilir.

Tarafsız aracılar çoğunlukla karar verirler. Uzlaştırma Kurulu kabul edilirse bu karar Toplu İş Sözleşmesi hükmündedir. Bu takdirde Toplu görüşme ile TİS.'ne ulaşmadan sonra yapılan işlemlerin, uzlaştırma safhasından sonra yapılması gerekir. (Sözleşmenin 3 nüshasının BÇM'ye verilmesi vs.)

Uzlaştırma sonuç vermezse GREV, veya LOKAVT uygulanır.

Gelecek yazımızda grev ve lokavt hakkında en genel bilgileri vermeye çalışacağız.

Burjuva demokratik denince tarihsel olarak iki ayrı özellikte burjuva demokratik devrim anlamak gerekir.

I. Serbest rekabetçi kapitalizm döneminde ki burjuva demokratik devrimler,

II. Kapitalist emperyalizm dönemindeki burjuva demokratik devrimler.

SERBEST REKABETÇİ DÖNEMDEKİ DEMOKRATİK DEVRİMLER :

Feodal toplumun bağrında doğan burjuva sınıfı gelişmesinin bir aşamasında, artık gelişmesini engelleyen feodal toplumu yıkmış, yerine kapitalist toplumu kurmuştur.

Feodallerle burjuvazinin arasındaki iktidar savaşının sebepleri kısaca şunlardır: Üretici güçler, feodal toplumun bağrında gelişmesini sürdürürken feodal toplumun üretici güçleri ve onların hukuki ifadesi olan mülkiyet ilişkileri tarafından serbestçe gelişemeyecek bir biçimde engellenmeye başlamışlardır. İşte bu andan itibaren, yeni üretici güçlere uygun düşen üretim ilişkilerinin temsilcisi sınıflarla, feodal üretim ilişkilerinin temsilcileri olan sınıflar arasında sınıf mücadelesi gittikçe keskinleşmiş ve bu mücadelenin sonunda, feodal toplum yıkılarak onun yerine üretici

BURJUVA DEMOKRATİK DEVRİMLER - 3

güçlerin gelişme seviyesine uygun düşen, gelişmesine yardım edecek bir üst yapıya (özellikle devlete) sahip bir toplum kurulmuştur.

Belli toplumsal biçim şekillerine tekabül eden hukuki ve siyasi üst yapı, toplumun ekonomik temeli üzerinde yükselir. Ekonomik temel bir üst yapının varlık nedenidir, üst yapı ise bir sonuç. Bu alt yapının yansımasıdır. Alt yapının belirleyici olmasına karşılık, üst yapı pasif ve edilgen değil aksine aktiftir. Bu aktif görev, varlık nedeni olan alt yapıyı korumak bu yolda, hem kendi içindeki yeni unsurlara ve kalıntılara karşı engelleyici yönde etkin olmaktadır.

Üst yapı bu görevini yerine getirmesinde, ahlak, din, sanat, gelenek ve görenek gibi öğe-

lere önemli roller düşerse de, esas aktif görev devlete, ekonomik temel deki hakim sınıfların (üretim araçlarını elinde bulunduran sınıfların) diğer sınıf ve tabakalar üzerinde, kendi ekonomik ve politik düzenlerini sürdürebilmek için kullandıkları politik baskı aracı olan devlete düşer.

Bu yüzden, toplumun bağrında gelişen ve yeni üretim ilişkilerinin temsilcisi olan sınıflar, içinde yaşadıkları toplumu, ileriye doğru değiştirmeye yönelik her hangi bir eyleme girdiklerinde karşılıklarında özellikle devleti görürler. Bu yüzden yeni üretici güçlerin temsilcisi olan sınıflar, eski mülkiyet ilişkilerini ortadan kaldırmayı amaçladıklarında, önlerine çıkan en önemli engel, siyasi iktidardır

Her devrimin temel sorunu siyasi iktidarın ele geçirilmesi sorundur.

Feodal üretim ilişkileri, kapitalist üretici güçlerin gelişimini engelledikleri zaman, bu sadece serbest meta değişimini, istediği şeyi istediği yerde alma, satma, üretme özgürlüğünü arzulayan burjuvaziye etkilemedi. Toprak kölelerinin (serfler) durumunda gittikçe kötüleşti.

Toprak kiralılarının yük selmesi, şehirlere gidip işçilik yapmak istedikleri halde toprağı terk edememeleri köylülerin feodal mülkiyet ilişkileri ne doğrudan saldırmasına sebep oluyordu.

Şehirlerde ise, feodal devletin aşırı harcamaları, burjuvaziye olan borçlarını ödeyememesi ve dolayısıyla bir

sürü yeni vergiler koymalarına neden oluyordu. Büyük tüccarlar ve sanayiciler, bu vergileri küçük burjuvazinin ve proletaryanın üzerine kaydırmasını gayet iyi biliyorlardı, bu yüzden şehirlerde hayat alabildiğine pahalalanıyor ve yaşamak emekçi sınıflar açısından çok zorlaşıyordu.

Kısaca özetlersek, toplumun yeni üretici güçlerinin etrafı bir kabuk tarafından sarılmıştı, ya bu kabuğu kırarak yumurtadan çıkacak yada kırılmayacak yani toplum daha kötü bir duruma düşecek ve üretici güçler tahrip olacaktı. Bu kabuk, endüstri ve ticarette kısıtlamalar, feodal devletin küçük gruplar ayrıcalıklar ve tekel vermesi, loncaların sanayinin gelişmesini engellemesi, hükümet borçlarının gittikçe artması, ve gerekli iş gücünün toprağına bağımlı olması idi.

Feodal toplumun işleyişine göre, artık ürün, ekonomi dışı zor ile üreticiden ayrılır, dolayısıyla sömürü açık ve dolaysızdır, bu yüzden feodal toplumda köylü ayaklanmaları sık rastlanan olaylardır. Fakat bir yenilik olarak köylü ayaklanmaları, kendilerine bir öncü ve yardımcı bulmuşlardı. Bu gittikçe gelişen ve üstelikte toplumu değiştirmek isteyen burjuvazi idi.

Burjuvazi ekonomik olarak güçlü idi ama daha güçlü olması için kendi düzenini kurması gerekiyordu. Siyasi iktidarı ele geçirmesi gerekiyordu.

Niçelik ve nitelik olarak bunu tek başına yapması olanaksızdı. Hatta ayaklanmadan korktuğu için bu maceraya sayılırdı, feodalite anlayışlı davranıyordu. hep bunun hesabını yapıyordu. Ama bu arada boş durmuyor ve küçük burjuvazi ve halkı eşitlik kardeşlik özgürlük sloganları ile kendi saflarına çekmeye çalışıyor ve fırsat kolluyordu, gerçekten çok temkinli ve tecrübeliydi. Bu fırsat çıktı. Şimdiye kadar yaptığımız soyutla malara bundan sonra somut örnekler vererek devam edeceğiz, özellikle Fransa'yı seçtik.

Fransa öyle berbat bir duruma geldi ki artık eskisi gibi devam etmek mümkün değildi. Maliye bakanı Kont De Colonne: "Fransa şimdiki durumu ile idare edilemez, imkansız son derece kusurlu bir krallıktır" diyordu. DİKKAT I. Yönetici sınıflar artık eskisi gibi yönetmekten aciz.

II. Kitleler artık eski si gibi yönetilmek istemiyor ve kendiliğinden gelen eylemleri düzenin sınırlarını zorluyor.

Şimdi gelsin aklı başında bir sınıf ve bu karışıklıktan faydalansın, muhalefete öncülük etsin ve bir devrim olsun. Devrim 1789'da oldu. Adı Fransız Burjuva Demokratik Devrimidir.

1788 yılında Fransa mali çöküntü içinde idi, halk ayaklanmaları sıklaşmıştı. XVI. Louis hazine açığı kapatmak için vergi toplamayı düşünüyordu ama bunu yapmaya cesaret edemiyordu. Bunu meclise (danışma meclisi) yaptırmayı düşündü, aklınca mesuliyeti üzerinden atmayı düşünüyordu. 1614'den beri toplanmış olan Etats-Generaux'yu (3 sınıfın temsilcisinin bulunduğu meclis) toplantıya çağırdı. Bu meclis sadece değişmez konutlu vergi mükelleflerinin katıldığı bir meclis idi. Avam millet vekillerinin çoğunluğunu finans ve ticaret burjuvazisi (bankacılar ve zengin tüccarlar) temsil ediyordu.

DEVAM EDECEK

ERİTRE HALKININ SÖMÜR GECİLİĞE ve EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELESİ ZAFERE ULAŞACAKTIR.

Son yıllarda Afrika'da sömürgecilğe, ve emperyalizme indirilen darbeler, Angola Gine-Bisseau, Mozambik gibi sömürge ülkelerde devrimci yönetimlerin oluşması; tüm yarı sömürge ve sömürge ülkelerin mazlum halklarının dünya gericiliğine karşı verdikleri mücadelelerin odak noktası haline getirmiştir bu kıtayı. Özellikle yakın dönem Somali-Etopya çatışması, Şaba eyaletindeki hareketin gelişmesi üzerine bütün emperyalist ve gerici güçlerin Mobutu yönetiminin yardımına koşması; Batı Sahra'da, Fas ve Moritanya'nın işgalci güçlerinin Fransız uşakları desteğinde POLISARIO hareketini bastırma hareketi, Çad'da FROLİ-NAT'ın öncülüğünde gelişen mücadele, vb. bu tesbitimizin en açık kanıtlarıdır.

Afrika'daki kurtuluş hareketleri, bir yandan emperyalistlerin ve yerli gerici iktidarların ittifa-kına darbeler indirir ken, diğer yandan da dünyadaki sosyalist güçlerin de etkin desteğiyle yenilmez bir güç olarak yeni des-

ETYOPYA SORUNU ve ERİTRE KURTULUŞ MÜCADELESİ ÜZERİNE

1950 yılında ABD'nin de etkisiyle BM, Eritre'nin federasyon bağlarıyla Etopya'ya bağlanması kararı alındı. Kısa bir süre sonra da Etopya'daki imparatorluğun çıkarları doğrultusunda Eritre halkının sınırlı hakları da ortadan kaldırıldı.

Eritre halkı, önce bu baskı ve saldırılara yasal yollardan direndi. 1958 yılında Eritre proletaryası ülke çapında greve gitti. Eritre'de grev süresince hayat felce uğradı. Tüm Eritre'liler, bu grevi aktif bir biçimde destekledi. Etopyalı sömürgeci ler, 500'ün üzerinde işçiyikitleyerek bu greve karşılık verdi.

Eritre halkı, bu katliam üzerine ve "barışçı" direniş yollarının da tıkanmasıyla silahlı mücadeleyi örgütledi. Eritre Kurtuluş Hareketi, işte bu koşullarda ortaya çıktı. 1962 yılında İmpa-

Bugün Etopya'nın sömürgeci olan Eritre'de Eritreli kurtuluşçular ile Etopya'nın "marksist" maskeli yönetimi arasında büyük bir mücadele sürmektedir. Etopya'nın "marksist" yönetimi askeri güçlerinin büyük kesimini Eritre'ye göndermiştir. Eritre'nin çoğunluğunu da netimi altında bulunduran direniş hareketi, orduların saldırısını bir daha püskürtmek için dişe-diş bir mücadele vermektedir.

NOT:

24. Sayımızda Etopya'da Köylülük başlığı altında bir yazı yayınlamıştık. Bu yazıdaki görüşlerimiz yan-

lıştı. Yazı, Etopya'nın askeri yönetimini; Etopya'yı sosyalizme götüren bir iktidar biçiminde değerlendirmiyordu. Bu "Kapitalist Olmayan Kalkınma Yolu" revizyonist tezinin de bir başka biçimde savunulması anlamına gelmekteydi. Özellikle Sovyetler Birliği'nin Etopya yönetimini desteklemesinin bir nedeni de kanımızca bu revizyonist değerlendirmenin sonucudur. (Bilindiği gibi Küba, Etopya'nın Eritre'lilere karşı kendisinden istediği desteği kabul etmemiş ve Eritre sorunu konusunda farklı bir tavır almıştır.)

ŞAH'IN ORDUSU ve POLİSİ HALKIN MÜCADELESİNİ

İrkçılık, böl-yönet politikası ve GÜNEY AFRİKA

Yazının hazırlanmasında Türküye Ataöv'ün "Afrika Ulusal Kurtuluş Mücadeleleri" adlı kitabından yararlanılmıştır.

Afrika kıtasında beyazların en kalabalık olduğu ülkedir Güney Afrika 1910 da iki İngiliz sömürge-sinin birleşmesi ile meydana gelen bu devlete 1961'e kadar Güney Afrika Birliği denmiş, daha sonra Güney Afrika Cumhuriyeti adını almıştır.

Nüfusun üçte ikisi çeşitli Afrikalı halklardan meydana gelir. Beyaz yada Avrupalı denenenler nüfusun %20-si kadar olup Hollandalı, İngiliz, Fransız, ve Almanlardan meydana gelir. 1860 yılında rında şeker kamışı tarlalarında çalıştırılmak üzere getirilen Hintlilerin çocukları nüfusun %3'ünü, melezler ise %9'unu oluştururlar.

19.uncu yüzyılda bulunan altın ve elmas Güney Afrika'yı zenginleştirmiş, madenler çıkarılmaya, demiryolları döşenmeye başlanmıştır.

Güney Afrika Birliği kurulduktan sonra toprakların %87 sine beyazlar tarafından el kondu. Daha önceki toprağı işleyen ve hayvan besleyen yerliler toprakları elle-

rinden alınınca beyazların işyerlerinde işçi olmaktan başka yarıya olanağı bulamadılar. Avrupalılar sektörde sermayeci düzenin güçlenmesi kabile düzenini parçalıyor, eski dönemden miras kalan gelenekleri yok ediyordu. Güney Afrika'nın Avrupalı sektörün de üretilenler İngiltere'ye ihraç ediliyor, Güney Afrika'ya yatırılan sermaye de İngiltere'den geliyor du.

İ Emperyalist. paylaşım savaşı sonunda endüstrinin gelişmesi sonucu kent proletaryası sayıca büyüdüğü gibi bileşimi de değişti. Savaşın önce yerliler tarım sektöründeydi. Avrupalı işçilerin çoğu ise İngilizdi. Savaş sonrası büyük çiftliklerin ortaya çıkması ve küçük çiftliklerin mahvolması yüz tutmasıyla çok sayıda beyaz küçük çiftçiler kentlere do luşmaya başladı. Afrikalılar da fabrikalara, madenlere akıyor lardı.

Yine bu yıllarda ülkeyi peşpeşe grevler sardı. 1919'da liman işçileri, 1920'de maden işçileri grevle re gittiler. 1920'lerin sınıf savaşlarında Avrupa kökenli işçiler önemli bir rol oynadılar. 1922'de bir kaç bin maden işçisinin grevi ile tüm ülke çalkalanmaya başladı. Grev silahlı ayaklanmaya dönüştü. Grevin ilk nedeni beyaz işçilerin kalifiye işlerdeki tekelini sürdürme istekleriydi. İşverenlerin

müşlerdi. 1922 lerdeki bu olaylardan sonra taktik işçi sınıfını bölmek olmalıydı.

Beyaz işçiler arasında işsizliğe son verecek, beyazların kalifiye işlerde tekel kurmasını sağlayacak, ve "fakir beyazlar" sorununu nihai olarak çözecek bir program düşünüldü. Bu program gereğince işçi sınıfı hareketi bölündü ve beyaz işçiler 1922 den sonra aynı varlığı artık hiç gösteremediler.

Görüldüğü gibi böl yönet politikası beyaz toprak sahipleri, ve İngiliz fabrikatör lerinin yararına işliyordu.

1929-33 dünya ekonomik bunalımının Güney Afrika ekonomisi üzerindeki etkisi büyük oldu. Elmas dünya fiyatları düşünce, bir çok maden ocağı kapandı ve binlerce zenci işçiye yol verildi. Bunalım yılları grev ve gösterilerle doluydu. 1929 da kurulan Afrika Hakları Derneği yerliler için oy ve eğitim hakkı istiyordu. 1930'da Duban da büyük bir yerli katliamı oldu. Zenci komünist lider Nkosi de o gün öldürüldü. 1936 kanunu Ümit Burnu çevresindeki yerlilerinde oy hakkını geri alıyor, 1937 kanunu fabrikalarda çalışan zencileri işçi değil, hizmetçi kabul ediyordu. Bunlar sendikalara giremezlerdi.

1930 larda birçok Güney Afrikalı politikacı Almanya'daki Nazi hareketinden geniş ölçüde etkilendiler. Önce "Gri-gömlükli"

dünyada
DURUM

HUA KUO FENG'İN GEZİSİ VE TEPKİLERİ

Başkan Mao'nun 1957 yılında Moskova'ya ziyaretinden beri ilk kez bir Çin lideri, 21 yıllık bir aradan sonra Avrupa'ya diplomatik bir gezi yapıyor. Çin Halk Cumhuriyeti Başbakanı ve ÇKP Başkanı Hua Kuo-Feng Romanya, Yugoslavya ve İran'ı kapsayan bir geziye çıktı. Bu "ilginç gezi" çeşitli çevrelerde değişik yorumlara konu oluyor.

Hua'nın gezisine en ilginç tepkilerden biri AEP ve lideri Enver Hoca'dan geldi. Enver Hoca, Çin Halk Cumhuriyeti'nin de ABD ve Sovyetler Birliği gibi hegemonya peşinde koştuğunu ve Avrupa ve Balkanlar'da kendisine müttefikler bulmaya çalıştığını ileri sürüyor. Enver Hoca, uzun yıllar en sıkı dostluk ilişkileri sürdürdüğü ve "proleter enternasyonalizminin bayrağını birlikte yükseklerde tuttukları" Çin'i bugün düşman ilan etmekte ve Çin'in Balkan ülkeleri için yeni bir tehlike olduğunu söylemektedir. Bilindiği gibi AEP ve ÇKP arasında yakın bir süre önce, bir zamanlar SBKP ve ÇKP arasında ilişkilerin bozulduğu dönemdekine benzer gelişmeler söz konusu olmuştur. ÇHC, Arnavutluk'a yaptığı çeşitli yardımları kesmiş ve Arnavutluk halkının sosyalizmi inşasına yarımcı olan uzman ve teknisyenlerini geri çekmiştir. Bir zamanlar SSCB'nin ÇHC'ne yaptığı gibi... Bu noktada hem AEP'nin hem de ÇKP'nin izlediği politika üzerinde düşünmek gerekir.

Öte yandan, resmi bir açıklama yapmamış olmakla birlikte SSCB'nin de Hua'nın gezisinden rahatsız olduğu ileri sürülmektedir. Çin ve Sovyetler arasındaki ilişkilerin bugünkü durumu çerçevesinde, SSCB'nin böyle bir düşünce içerisinde olduğu söylenebilir.

Emperyalist ülkelerin yorumu ise; ÇHC'nin SSCB'ye karşı politikasını giderek şiddetlendirdiği ve Romanya ile İran'ın SSCB'ye komşu olmasına da dikkat çekerek, Çin'in "Rus sınırındaki ülkeler ile ilişkilerini geliştirmesinin ileride işlerine yarayabileceğini" söylüyorlar. "İleride işe yarayacak" durum ise Çin ile Sovyetler arasında bir savaştır! Dervişin fikri neyse zikri de odur, derler! Emperyalistler, böyle bir savaşın rüyasını görüyor olsalar gerek!

Emperyalistlerin kışkırtmaya çalıştığı ve rüyasını gördüğü böyle bir durum hiç kuşkusuz dünya halklarının, sosyalizmin yararına olamaz. Tam tersine bu dünya devrimine bü-

ENGELLEYEMEZ

İşte Eritre'nin mazlum halkı da, kendi kurtuluş destanını bir gerçeğe dönüştürmek, ve sömürgeciliği yırtıp atmak için çarpışan Afrikalı yoksul halklardan birisidir.

Bilindiği gibi Eritre, bugün Etopya "sınırları" içinde olan, 4 milyonluk nüfusa sahip ve Bab-ül Menep Boğazı ile Aden Korfezinin bulunduğu Afrika Boynuzu diye adlandırılan bölgede yer alan bir ülkedir. Bu stratejik konumundan dolayı, sürekli saldırıya uğrayan Eritre, Osmanlı, Mısır, İtalyan ve son olarak da Etopya'lı gerici güçlerin baskısı ve sömürsü altına girmiş; bu işgalci ve sömürgeci güçlere karşı silahlı direnmelerde bulunmuştur.

19. yüzyılda bir İtalyan sömürgeci hali ne gelen Eritre'de, o dönemde geniş kitlelerce de desteklenen silahlı isyan hareketleri, ancak İngiliz emperyalistlerinin de yardımıyla, yenilgiye uğratılabildiği. İtalyan sömürgecileri Eritre'nin tüm yeraltı-yerüstü zenginliklerini insafsızca sömürmüşler, orayı bir iskân bölgesi haline getirmek için yoğun çabalar harcamışlardır. İtalyan sömürgecileri, Eritre'yi aynı zamanda Etopya, Libya, Somali gibi ülkelerinde sömürü alanında tutmak için bir üs olarak kullanmıştır.

II. Dünya savaşı sırasında, Eritre halkı, İtalyan faşizmine, sömürgeciliğe karşı verdiği mücadeleyle önemli darbeler indirdi. İngiliz emperyalizmi, o dönemde İtalyan faşizmi ile olan çelişkinin bir sonucu olarak Eritre halkına destek oldu. Ama savaş sonrasında Eritre'nin bağımsızlığını sağlamak değil, İtalyanlar yerine yeni efendiler olmaları İngiliz sömürgecileri için.

rator Haile Selasiye BM'nin federal kararını fesh ederek Eritre'yi Etopya'nın 14. eyaleti olarak ilan etti. Bu ülkede ilhak politikasının daha da kökleşmesi, sömürgeciliğin sağlam temellere oturtulmasının da önemli adımlarından birisiydi.

Eritre'de silahlı mücadele 1961 yılında başladı. Eritre Kurtuluş Cephesi (EKC) bu mücadelenin başını çekiyordu. Bu cephe için deki güçlerin kendileri arasında sürdürdüğü mücadelede ise uzun bir süreç sonrasında, 1970'de Eritre Halk Kurtuluş Kuvvetleri adlı yeni bir örgütlenme oluştu. Bu örgütler arasında da zaman zaman silahlı çatışmalar oldu.

Bugün doğal kaynakları alabildiğine sömürülen, tüm ulusal ve demokratik hak ve talepleri ayaklar altında çiğnenen sömürge Eritre'de Etopya sömürgeciliğine karşı verilen mücadele, haklı bir savaştır.

Çünkü bu mücadele, Eritre halkının kendi kaderini kendi tayin etme hakkı uğruna, sömürgeciliğe, emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı verdiği bir mücadeledir. Bu mücadele, değişik milletlerden oluşan Eritre halkının tüm demokratik haklarını savunduğu için haklı bir mücadeledir.

İmparator Haile Selasiye'nin askeri darbeye devrilmesinden sonra kurulan askeri yönetim, Eritre halkının ulusal ve demokratik taleplerini geri çevirdi. İlerici görünümüyle, Eritre'deki direnişi durdurma çabalarını ve Eritre halkını kandıracağını zannetti. Ama, uzun yıllardır savaşın içinde eğitilmiş olan Eritreli işçi ve köylüleri aldatmanın olanağı yoktu. Yeni iktidara karşı da direnme, Eritre Halkının çoğunluğunun desteğinde devam etti.

Geçen yıldan beri yükselen İran halklarının devrimci hareketi İran'da mevcut olan devrimci potansiyeli simgeliyor. Bugün İran'da genç ve ihtiyar faşist şah rejimini devirmek ve emperyalistlerin sömürü düzenini yıkmak için canlarından geçerek mücadele vermekte dirler. Geçen haftalarda Kirmanşah şehrinde kahraman Kürt halkı onlarca şehit vererek Şah'a karşı mücadelelerini bir kez daha tüm dünyaya gösterdiler. Ondan sonra Meşhed kentinde kahraman halk 300 şehit vererek 30 faşist polisi öldürerek mücadelelerini sürdürüyorlar. Geçen birkaç gün içerisinde Şiraz ve İsfahan kentlerindeki ayaklanmalar faşist Şah rejimini ordu ve polisi tarafından kanla bastırılmak istendi. Ne var ki bugün artık İran halkı kurtuluşları yolunda verilen mücadelede şehit vermekten korkmuyorlar. Ve buna göre faşist Şah son çareyi sıkıyönetimde buluyor. Bugün İran'da beş şehirde sıkıyönetim ilan edilmiştir. Sıkıyönetime rağmen yine bu şehirlerde mücadele daha da hızlanarak devam ediyor. İsfahan şehrinde sıkıyönetim komutanı esnaftan mağazaların açılmasını istiyor. Ama halk dükkanları açmamakta hala direniyor. Desful şehrinde miting yapan halkı silahlı halk grupları koruyor. Ve miting sonunda halkla polis arasında silahlı çatışma çıkıyor. Ölü ve yaralı sayısı belli olmamakla birlikte bu olay İran halklarının faşist Şah ve emperyalizme karşı mücadeleden hiç bir zaman vazgeçmeyeceğini simgeliyor. Son günlerde fa-

şist Şah olayların karşısına çıkmak için çareyi orduyu sokaklara ve caddelere dökmeğe arıyor. Ama ne varki Tahran'da birinci ordu bir bildiri yayınlıyor. Halktan yana olduğunu söylüyor. Bu arada Sarı şehri yakınında orduya ait üç kamyon silahla dolu bir şekilde kayboluyor. Yurt dışından giden birkaç tane TIR kamyonunun silahla dolu olduğu halde kaybolması İran'daki durumun son aşamalara gelmesini vurgulamaktadır. Bugün Amerika'nın 6. filosunun İran'ın güneyinde hazır beklemesi İran halkının mücadelesi karşısında aceze düşen faşist Şah rejiminin durumunu çok açık bir

şekilde sergiliyor. Ne var ki Amerika İran'da yeni bir Vietnam daha yaratmak istiyor. Emperyalizm bunu iyi bilmelidir ki, dünyanın her bir yanında yeni doğan Vietnamlar emperyalizmin mezarını daha da yakınlaştıracaktır. Bugün artık İran'da camiler Şah'ı ve emperyalizmi tanıtmak, lanetlemek ve halkın siyasi bilincini yükseltmek, mücadeleye davet etmekle dolup boşalıyor.

Ve işte bunlar komşumuz İran'da kopmakta olan devrimin kıvılcı güneşini simgeliyor.

KAHROLSUN FAŞİST ŞAH YAŞASIN İRAN HALKLARININ YÜKSELEN DEVRİMİ MÜCADELESİ

dana ucuzla çalışmaya razı olan Afrikalı işçileri kullanacaklarını söylemeleri Avrupa işçilerinin sert tepkisine yol açmıştı. Grevin başlangıç nedeni bu olmakla birlikte, bu hareketi tüm işçi sınıfı yaradına dökmeye çalışanlar oldu. Bunlar maden işçilerinin direnişlerinin sermayedarlar karşısında olduğunu ve renkleri ne olursa olsun, bütün işçilerce desteklenmesi gerektiği görüşünü yaymaya çalıştılar. Hükümet 20.000 kişilik bir orduyu işçilerin üstüne sürdü, mücadele süresince yüzlerce insan öldü, 5000 kişi tutuklandı, ve grevçilerin ileride gelenleri idama mahkum oldular.

Egemen sınıflar yaklaşmayı bastırma birliğinde, beyaz ve zenci işçilerin birleşebileceklerini gör-

ler", daha sonra "yeni düzen" adını alan Nazi talkidi örgütleri ortaya çıktı. 1932 de öğrenci örgütleri parçalandı, yerlerine ırkçı öğrenci, işçi örgütleri kuruldu. Faşist izci ocakları, kültür dernekleri yaygınlaştı.

Bu dönemde önce adalet sonra savunma bakanı olan Alman asıllı Oswald Pirov, Avrupa giderek Hitler, Georing, Mussolini ve Franco ile konuştu.

II. Emperyalist paylaşım savaşı başladığında Güney Afrika İngiltere'nin yanında savaşa girdi. Ne de olsa, Güney Afrika endüstri ve ticaretinde İngiltere yerini hala korumaktaydı. Savaşan Güney Afrika silahlı kuvvetleri için de 70.000 Afrikalı da vardı. Ancak bunların

DEVAMI: Say: 5, st: 5

yük bir darbe olur. Bırakalım böyle bir olasılığı şimdiki durum bile; yani iki büyük sosyalist ülke arasındaki ideolojik ayrılıkların, siyasi tavır almaya ve karşılıklı olarak birbirlerini sosyalist kampın dışında değerlendirmelerine yol açması bile dünyadaki devrimci güçlerin işlerini ne kadar zorlaştırdığı ve karşı-devrimci güçlerin, emperyalizmin ne kadar işine yaradığı ortadadır.

Oysa olması gereken sosyalist kampın ve dünyadaki ideolojik sorunlar ve ayrılıklar ne olursa olsun, emperyalizme karşı ortak bir tavır almalarıdır. Emperyalizm karşısında güçleri bölmek değil birleştirmek olmalıdır. Ve emperyalist canavarların isteklerinin tam tersine gerek Çin'de, gerekse de SSCB'de bu doğrultuda gelişmelerin olabileceği daha güçlü bir olasılıktır. Romanya devlet başkanı Çavuşesku'nun böylesi bir gelişimi hızlandırmak için çaba harcadığı söylenmektedir. Eğer, Çavuşesku'nun bu yönde çabaları sözkonusu ise, bunların bir an önce olumlu bir sonuca ulaşması için tüm dünya devrimcileri destek olmalıdır. Bu dünya devriminin yararına olacak can çekişen kapitalizmi, emperyalizmi bir an önce mezara göndermeyi sağlayacaktır.

EMPERYALİZM ve FAS

Emperyalizmin Afrika'daki ileri kollarından Fas, ekonomisiyle de emperyalizme ağır bir bağımlılık içindedir. Emperyalizme bu bağımlılık büyük umutlarla beklenen yeni milli burjuvaziyi de güçlendirmedir. Bu yasanın uygulandığı şirketler genellikle ekonominin ikincil dereceden önem taşıyan sektörlerinden. Hiçbir büyük sanayi şirketi bu yasadan etkilenmedi. "Reform" sonrası görünüm emperyalizmin bu oyundan kârlı çıktığıydı. Bir yandan bu reformlarla göz boyamaya çalışırken diğer yandan yabancı sermayeyi teşvik edici tedbirlerle hızla alınıyordu. Bu tedbirlerle yabancı şirketlere 10 yıl %100'lük vergisiz kazanç vergisiz ithalat ve

Resmi propagandanın aksine, bu yasalar Fas'ı emperyalist kapitalist sistemden koparmadığı gibi, projenin gerçekleşmesini büyük umutlarla beklenen yeni milli burjuvaziyi de güçlendirmedir. Bu yasanın uygulandığı şirketler genellikle ekonominin ikincil dereceden önem taşıyan sektörlerinden. Hiçbir büyük sanayi şirketi bu yasadan etkilenmedi. "Reform" sonrası görünüm emperyalizmin bu oyundan kârlı çıktığıydı. Bir yandan bu reformlarla göz boyamaya çalışırken diğer yandan yabancı sermayeyi teşvik edici tedbirlerle hızla alınıyordu. Bu tedbirlerle yabancı şirketlere 10 yıl %100'lük vergisiz kazanç vergisiz ithalat ve

ihracat olanakları sağlanıyordu. "Faslılaştırma" sürerken ülkeye giren sermayenin 1975-76 yılında %20 artmasında hikmeti buydu. Ülkedeki yabancı sermayenin yarısı Fransız, onu Almanya Amerika ve İsveçre izliyor. Sömürgecilikten kurtulup bağımsızlığını elde edişinden 22 yıl sonra Makina sanayinin %60, cimento sanayinin %50'si ve kimya sanayinin %40'ı Fransızların kontrolünde.

Fas'ın emperyalizme bu bağımlılığı 1964'te Dünya Bankasının Fas egemen sınıflarına kabul ettirdiği st ratejiyle yeni boyutlara ulaşmıştır.

1973-77 yıllarını kapsayan dördüncü beş yıllık plan bile 1964'te dayatılan

bir stratejinin gereği. Emperyalizme bağımlılık içerisinde ulaşılacak %6,5 luk kalkınma hızı ve ekonomik büyüme (özellikle emperyalistlerin yatırım yaptığı sektörlerde) "gelişmesiz büyüme" olarak nitelenir.

Nüfusun %55'inin tarımda çalıştığı Fas'ta tarım sektörü gayri safi milli hasılanın sadece %25 ini oluşturuyor.

Sömürge döneminden kalma çiftliklerin "Faslılaştırılması" kırsal alandaki geniş yığınların değil büyük toprak sahiplerini yaramış. Reform sonrası toprak özelikle verimli topraklar az sayıda toprak sahibinin elinde toplanmıştır. Kral Hasan'da bizzat bu toprak sahiplerinin irisidir. Toplam nüfusun %65'i topraksız köylü yığınlarıdır. Küçük toprak sahipleri dahil topra-

ğın %80'i nüfusun %3'ünün kontrolindedir. Büyük toprak sahipleri toprak vergisi altında toplam verginin %1'ini öderken geniş yığınlar tüketim vergisi diye bunun %50 sini karşılamaktadırlar.

Bunun sonucu tarımda %60'a ulaşan bir işsizlik vardır. Ve şehirlere yılda 90.000 kişilik bir göç söz konusudur. Diğer yandan şehirlerde de işsizlik oranı %46 dır. 0-14 yaş aralığının çok düşük (%24) olduğu da düşünülürse, bağımlılığın bir ülke için getirebileceği yerli Yoksulluk, sefalet, savaş emekçilerinin köylülerin hayatını iyice yaşanmaz hale getirirken, bir avuç işbirlikçi ve büyük toprak sahibi ve fiyatların ilk kurbanları da bu insanlardan oluyor. 1977'nin sonundan bu yana et fiyatları iki misli artmış ve Ağustos ayı içinde başkentte çay

ve şeker bulunamaz olmuştur. En ucuz etin kilosunun 16 Fas lirası olduğu ülkede işçi ücretleri ise günlük 10 Fas lirasında dondurulmuş durumda.

Bütün bunlar yetmiş yirmi gibi Batı Sahra halkını boğabilme amacıyla Fas ekonomisinin büyük bir kesimi askeri harcamaları karşılamaya çalışıyor. Hem neyin uğruna? Emperyalistlere birazda ha fosfat, uranyum için.

İşte emperyalizme bağımlılığın bir ülke için getirebileceği yerli Yoksulluk, sefalet, savaş emekçilerinin köylülerin hayatını iyice yaşanmaz hale getirirken, bir avuç işbirlikçi ve büyük toprak sahibi ve fiyatların ilk kurbanları da bu insanlardan oluyor. 1977'nin sonundan bu yana et fiyatları iki misli artmış ve Ağustos ayı içinde başkentte çay

proletarya sosyalistlerini bekleyen görevler

TÖB-DER KONGRESİ

TÖB-DER'in 4.Olağan Genel Kurulu yaklaşık ken hemen bütün siyasi yoğunluklar, öğreten hareketine, eğitime ilişkin öteden beri dağarcıklarında sakladıkları ve esas olarak bir öncekinde söylediğinden pek de farklı olmayan şeyleri söylüyor ve yazıyorlar. Türkiye devrimci hareketinin geçmişini doğru değerlendirenler, 1971 hareketine "anarşizm", "troçkizm", "bireysel terörizm" "goşizm" vb. yaftaları asarken hiç bir tereddüde kapılmayanlar, bu hareketin devamı olmadığını iddia edenler, ama bir türlü teorilerinin gereğini yerine getirmeyenler, bir başka deyişle 71 hareketinden gerekli dersleri çıkaramayanlar, bu tarihi dönemde kurulan, öğretmen hareketinin olumlu tüm yanlarını ve bir anlamda kısa tarihçesini de bağrında taşıyan TÖB-DER'i doğru değerlendiremeyeceklerdir. Türkiye sosyalist hareketinin elli yıllık geçmişi, sağındaki güçlerden medet uman

anlayışı ile bir türlü sınıf temeline otu ramamıştır. Babil kulesine çekilerek Kemalizm'e methiyeler düzen "sosyalist hareket", emekçilerin kuruluşunu Kemalist hareketin güçlenmesinde görmüş, bu nedenle de Kemalistlere "akıl" vermekle yetinmiştir. Sosyalist hareketin bu konumu; sosyalizmin kitlelere ulaştırılması, kitle-bağı kitle-çizgisi sorununun bugün hala tartışma konularından biri olarak kalmasına yol açmıştır. Elbetteki Kemalistlerden devrim bekleyen bir anlayışın emekçi sınıflarla bağ kurma gibi bir sorunu olamazdı, olmadı. Bu durum ise, uzun bir zaman sosyalist hareketin bir aydın hareketi olarak kalma sını, işçi sınıfı hareketinin de kendiliğinden bir hareket olarak ayrı yolda ilerle mesini getirmiştir. Geçmişe bir tepki olarak doğup gelişen, silahlı devrim anlayışını temel alan ve "sağındaki güçlerden medet umma" anlayışına önemli bir darbe

indiren 71 Direnişi geçmişin hatalarından bütünüyle kurtulmamıştır. Kitle bağının silahlı propaganda ile sağlanabileceğini, ve böylece kitlelerin devrimci harekete katılacağını öngören 71 hareketi de başlangıçta, özellikle aydınların (öğrenci gençlik içinden çıkan) hareketi oldu. Bu arada, tutarlı bir önderlikten yoksun ve kendiliğinden bir şekilde gelişen toplumsal muhalefet, bu döneme uygun örgütlenme biçimine ulaşmak ve ekonomik-demokratik haklarını koruyabilmek için her meslek alanında çeşitli arayışlar içine girdi. İşçi sınıfının sendikal örgütlenmesi ni koruyuşunun yanı sıra konumu gereği örgütlü mücadele için girenler öğretmenler oldu.

Türkiye devrimci hareketinin tutarlı bir sosyalist önderlikten yoksun olmasına rağmen öğretmen örgütlenmesindeki bu kararlılığın kaynağı, "mesleki birliklerini koruma duygusu" olmuştur. Faşizme karşı direnen öğretmen örgütlenmesi, bu dönemde tüm ilerici basının, ilerici, demokrat, ve devrimcilerin gözbebeği haline gelmiş, ve genellikle TÖB-DER'e bağlı olarak demokratik kitle örgütleri nin ne olup olmadığı tartışılmaya başlan-

mıştır. 71 yenilgisinin ardından gelen yalınlık ortamında bu tartışmaların ağırlık noktasını TÖB-DER'in "parti" olmadığı oluşturmuştur. Bir meslek örgütü olduğu halde 12 mart koşullarında yıkılmayan öğretmen örgütlenmesi, adı "parti" olan yada "parti" olmak üzere programlarla ortaya çıkma hazırlığı yapan, fakat bir fiske ile ortadan yok olan siyasi yoğunluklar tarafından ekonomizmin batağına çekilmeye çalışıldı.

TÖB-DER'DE "BUNALIM"

1973 Genel Seçimlerinden sonra Türkiye sosyalist hareketini disini, büyük ölçüde 71 öncesini andıran yeni bir kaosun içinde buldu. Gittikçe uzlaşmaz bir karaktere bürünen sosyalist kamp içindeki çatışma en sert biçimiyle Türkiye sosyalist hareketini de etkilemeye başladı. Bir yan "sosyal emperyalizm", "sosyal faşizm" gibi bilim dışı teorilerini geliştirip, yarattıkları teoriye uygun saldırgan bir tutumu benimserken, diğer yandan "maocu bozkurt" vb. bilim dışı tesbitlerle buna karşı tavır geliştirdiler. Bu aynı zamanda, demokratik kitle örgütlerinin de ayrı örgütlenmenin maddi temelini oluşturuyordu. Birbirini

karşı devrimci ilan edenlerin aynı çatı altında ve aynı masada ideolojik mücadele sürdürmeleri bir çelişki olarak dönem boyunca demokratik kitle örgütlerinde (özellikle TÖB-DER'de) varlığını korudu. Revizyonizmin bir kutbu olan "ilerleme" siyasetinin, "maoculuğa ve goşizme" karşı kararlı tavrı (!) ve gidererek kendinden başka herkesi "goşist" olarak nitelmesi, onun tasfiyecilik anlayışının maddi temelini oluşturdu. Bu tasfiyecilik anlayış ise ayrı örgütlenme tehdidi ile at başı gidiyordu.

4.OLAĞAN GENEL KURULU DOĞRU...

Bugünlerde TÖB-DER 4. olağan Genel Kurulunu yapacak. Bu genel kurulu; öğretmen hareketinin önündeki tikanıklığı açmak, örgütün bütünlüğünü koruma ve eğitim emekçilerinin devrimci birliğini sağlamak gibi önemli görevler beklemektedir. 5-12 Temmuz 1978 tarihinde yapılan ilk okul öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığı (İÖSSYS) 18-Genel Kurulunda TÖB-DER li öğretmenlerin bir bölümünün (Birlik Dayanışma, Demokrasi Birlik ve Halkçı Eğitimciler ittifak

halinde) geliştirdiği tavır, bu genel kurulun önemini daha da artırmaktadır. Tekkeci çıkarları için sorumluluklarının sınırının olmadığını İstanbul şubesi olaylarında defalarca kanıtlayan Birlik Dayanışma, içinde gerici-faşistlerin de yer aldığı bu ittifakın başını çekti. TÖB-DER Genel Merkezinin bu durumu teşhir için açtığı kampanyaya karşı, Birlik Dayanışma Grubu, sandık aracılığıyla ve Milli Eğitim Müdürlüklerinden aldığı belgelerle (!) savunmaya geçme gereğini duydu. Ve, "Faşistlikle suçlanan İsmail Koçan ise, TÖB-DER'e üye yada değil çevresindeki tüm öğretmenler üzerinde olumlu izlenimleri olan biridir" sözüne sahip çıkarken utanç duyduklarını pek sanmıyoruz.

Birlik Dayanışma'nın başı çektiği ittifak listesinde yer alan gericileri (İsmail Koçan, Sabahattin Güzel, Ali Özbaşı) KURTULUŞ'un 32. sayısında belgelerle birlikte teşhir edip, açıklamıştı. Buna karşılık Birlik Dayanışma, ne menem bir halt yediğini bildiği için, Milli Eğitim Müdürleri aracılığıyla (!) bu gericileri aklama yoluna gitmiştir. (Şanına la-yık olanı da budur).

DEVİRMCİ

"Bura Yemendir" Üzerine-1-

Ahmet Tellî

Yemen, gidenin dönmediği bir yerdir. Halk duyarlığında böylece yer etmiş olan Yemen üstüne türküler, ağıtlar söylenmiş; öyküler anlatılmıştır. Yemen adı hep acıları, üzüncüleri, feryatları getirir akla. Bunca zaman halkın unutamadığı Yemen olgusu nedir? Bu, sömürgecilik tarihinde mutlaka üzerinde durulacak bir sorudur. En kısa söyleyişle Yemen, sömürgeciliğin trajik sonudur. Bu trajedinin "soyluları" tarihin çöplüğüne atılacaktır ve fakat halk hiç bir zaman unutmayacaktır bu nu. Kendini kıyımlara, sürgünlere uğratanları her ağıtta, her türküde bir kez daha mahkum edecektir. Vecihi Timuroğlu, Şiir kitabının adına Bura Yemendir demiş. Halk duyarlığında hazır imgeleri bulunan Yemen kavramını şiirine

Türkiye Sosyalist Hareketindeki dağınıklık, TÖB-DER'de de aynen yansımaktadır. Genel Merkez Kongresine yaklaşık 15 grup katılacaktır. Kuşkusuz bunlardan birçoğu, sosyalizmle uzak-yakın ilgileri bulunmayan gruplardır. Ve dördüncü Kongrede tehlike, (sosyalistler arasında bugüne kadar ilkeli bir ittifak gerçekleştiremediği halde) işte bu reformist, revizyonist, sosyal-şoven grupların bugün den gerçekleşmiş olan ittifakıdır.

alırken, tarihsel Yemen trajedisine, güncel olaylar arasında bir bağ kurmuş. Böylece bildirisini daha etkileyici bir şekilde kitlelere ulaştırma yolunu buluyor şair. Sonra da dönüp Anadolu tarihinden bir kesit olarak geçmişle güncel arasındaki köprüyü oluşturuyor: "Kimi bedenini keçeleştirilen bir kursunla/ Kimi hançerle taşla sopyayla/ Sille tokatla öldürülen/ Tükenip bitti diye

"Yemen Oldu Bu Sevda" adlı şiirinde imgelerinin çok yönlü ipliklerini güncelin bağrına seriyor Timuroğlu. Örneğin şu dizelerle evrensel düzlemde savaş ve barış olgusuna çeviriyor bakışlarını: "Savaşları ansıyorum Barışı/ Savaşların ve barışların/ Kartallarını ve güvercinlerini/ Onu ru aslandı/ Yarası ka-

TÖB-DER'in 4. Genel Kurulu, önceki Genel Kurullardan ayrı bir öneme sahiptir. Bu önem, CHP'nin iktidarda olmanın olanaklarını kullanarak TÖB-DER'i ele geçirip etkisizleştirmek istemesinden ve Birlik Dayanışma (İlerlemeciler) ile Demokrasi İçin Birlik (TIP) in bu amaca hizmette kusur etmeyişinden ileri geliyor. PROLETARYA SOSYALİSTLERİ GÖREV BAŞINA Tekelci Burjuvazi'nin reformist eğilimi DEVAMI: Say: 5, st: 6

işçiye dönüyor ve şöyle diyor:

"Kaç çağ sonra duyarsın/ Garip kim can kim/ Canlara pahami bi çersin/ Demiri tavında döven/ Bakırın cengini kalaylayan/ İşçim fabri kada mısın" s. 92)

Gel gör ki egemen sınıflar devrimci kavganın üstüne leş kargaları gibi uşuşmuş, ihanet ağları örülmüş vahşet ve terör can alıcı birkuş gibi ökmüş tür omuzlara. Devrimci kavganın uç verdiği her yerde pusular kurulmuş tür devrimcilere. Ve artık:

"Tüm okullarımız/ Ve de fabrikalarımız/ Yemen oldu" (s. 92)

Bu gerçekliğe teslim oluş yoktur Vecihi Timuroğlu'nda. Gerçekliği değiştirme zorunluluğunu, tarihin zorunlu la bütünlüştürmeye çağırıyor. Şair, "tarihin zoruna" inanır ve mutlaka oligarşinin beyrinde patlayacağına işaret eder.

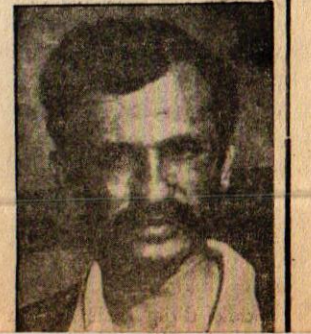
Timuroğlu'nun şiirleri üstüne söyleyeceklerimiz, burada bitmiyor. Önümüzdeki hafta şiirlerin diğer özelliklerine ve özellikle de ulusal sorun bağlamındaki örneklerine eğilmek istiyoruz.

Necmettin Giritlioğlu

Devrimci sınıf ve kitle sendikacılığı'nın ilk önderlerinden Necmettin Giritlioğlu 22 Ağustos 1970'de İzmir'de Aliğa Rafine-risindeki grev esnasında öldürülmüştü.

İzmir Aliğa Rafine-risinde çalışan Yapı İşçisi 280 işçi Ağustos 1970'de greve

EMEKÇİ-DER KADIN SEKRETERLİĞİ YAĞIMLAR ARASINDA

5 Ağustos 1978 tarihinde Yeşilbaş Güzelleştirme ve Turizm Derneğinin Bağcılar da düzenlediği sünnet törenine Emekçi-Der Kadın Sekreterliği'nde aktif bir şekilde

FİLBALL işçileri

"Korkuttuk"

İŞÇİLER DEVİRMCİ SENDİKALARA

Dernek tarafından sünnet ettirilen 47 küçükün her türlü ihtiyacının karşılanması için, ailelerine ve kendilerine gösterilen ilgi, işçi ve emekçilerle proleter sosyalistlerinin kaynaşmasının en güzel örneğini yansıtıyordu.

Emekçi-Der Kadın Sekreterliği tarafından hazırlanan slayt gösterisi -işçi ve emekçi çocuklarının içinde bulunduğu koşulları anlatıyordu-, yine aynı konulu resim sergisi, sünnet olan küçüklere armağan edilen kitaplar ve arkadaşlarımızın o rada bulunan analara, bacılara gösterdikleri yakın ilgi o bölgedeki emekçi ve işçi kadınların Emekçi-Der Kadın Sekreterliğini daha yakından tanımalarına neden oldu.

12 Ağustos 1978 tarihinde Okmeydanı'nda yapılan sünnet törenine de aynı şekilde katılan arkadaşlar, Kadın Sekreterliği adına yaptıkları aşağıdaki konuşma ile işçi-emekçi kadınların her zaman yanlarında olduklarını anlatmışlardır.

ANALAR, BACILAR, KARDEŞLER!

Bizler, çalışan işçi-emekçi, ev kadını olarak tıpkı fabrikalarda tarlalarda çalışan emekçiler gibi yoksulluğun ve sefaletin pençesinde inim inim inlemekteyiz.

Bizler yüzyıllardır "saçı uzun aklı kısa" gerici düşüncesiyle ikinci planda tutulan, daima küçük görülen, horlanan, gerektiğinde "başlık parası" adı altında bir mal gibi satışa bile çıkartılan, hem aile içinde hemde toplumda baskı altında tutulan kişileriz. Dün olduğu gibi bugünde Türkiye'nin her yanında işçiler fabrikalarda, köylüler tarlalarda bu açlık ve sefaletle karşı haklarını almak için direnmekte, bir lokma ekmeğin için her türlü zorluklara göğüs germektedirler.

İşte Ceylanpınar Çiftliği işçilerinin direnişi, İşte Emas işçileri, İşte Filball işçileri ve İşte Mahbutmey'de geçekondularının kıyılmaması için yiğitçe direnen emekçiler. Ve sayısız yüzlerce grevler direnişler...

Tüm bunlar, ezilen işçi ve emekçilerin açlığa, yoksulluğa sömürüye karşı yürüttüğü mücadelelerdir.

Sizler, fabrikalarda tarlalarda sömürü ve zulüm zincirini kırmak için mücadele eden insanların anaları, bacıları, karıları sizsiniz. Bizleri, yüzyıllardır gerici eğitim etkisiyle grevler, direnişler, siyaset erkeklerin işidir diye uyuttular.

Ama bugün ezilenlerin sömürüye ve zulme karşı verdikleri mücadele yükselirken, kadınlar bu mücadelede kendilerine düşen görevleri devralmakta ve her geçen gün bu mücadele içinde sayıları çoğalmaktadır.

Hepimiz biliyoruz ki kadınlar katılraksızın devrim mücadelesi başarıya ulaşamaz. Bizlerin kurtuluşu işçi ve emekçilerin kurtuluşuyla mümkündür. Bundan dolayı işçi ve emekçilerin mücadelesine bizler de omuz vermeli, güçlendirmeli ve sahıpkı çıkmalıyız.

Bir kez daha devrimci kadınlar olarak sizlere sesleniyoruz!

Fabrikalarda, tarlalarda kocalarınızın kardeşlerinizin, çocuklarınızın açlığa yoksulluğa karşı verdikleri mücadeleye katılın.

Biz, Emekçi-Der kadın sekreterliği olarak sizlerle omuz omuza olduğumuzu belirttik, küçüklere geçmiş olsun deriz.

Kadınların kurtuluşu işçi sınıfının kurtuluşuna bağlıdır!

Kurtuluş yok tek başına, Ya hep beraber, ya hiç birimiz.

patronu birliğimizle "

"Sendikalaşmak biz işçiler için çok iyi çok yararlı bir şey. Sendikali olduğum şu bir iki ay içinde çok şey öğrendim. İşçilerin birlik ve beraberlik içinde olmaları gerektiğini patronların bizleri nasıl sömürdüğünü öğrendim" diyordu Filball işçisi Abdullah Tüm Döküm-İŞ sendika sına gireli bir ay kadar olmuştu. Filball'ın 18 işçisi patron sömürüsüne yer demek için sendikalaşmışlardı. Sarı sendika zincirini kırmak, artık patron sendikalarının oyunlarına düşmemek için devrimci bir sendika da, Tüm Döküm-İŞ sendikasında örgütlenmişlerdi.

"Sendika bizim haklarımızı alacaktı kurusu kuruşuna" diyor işçi Abdullah, "Patronlarımız çok korkutular devrimci sendikamızdan, şimdi fabrikeyi kapatıyorlar." "Filball patronları işçilerin birliğini bozamayacaklarını anlayınca kapattılar fabrikalarını, işçilerin tüm nakaratını kurusu kuruşuna ödeyerek, 15 gündür patronun bu kapatma işlemini bir oldu bittiye getirmemesi için geceli gündüzlü fabrika önünde çadır kurup bekleyen Filball işçileriyle konuşuyorum. Biraz önce sendi kacı arkadaşlar gelip son durumu açıklamışlardı kendilerine. Fabrika kapanıyor artık, işçilere tazminatları üç katı tutarında ödeniyordu işçilerin kararlı mücadelesi patronları korkutmuştu. Yine de içimizde bir kavgayı kısmende olsa kazanmanın sevinci ve 15 gündür yiğitçe mücadele eden Filball işçilerinin bundan böyle aynı çatı altında çalışamayacakları gerçeğinin üzüntüsü var. Sürdürüyoruz Filball işçileriyle söyleşimi zi:

"Sendikamız bütün haklarımızı aldığı için sevinçliyim" diyor Abdullah, "Sevinçliyim diyorum çünkü sendikamıza güveniyordum, inanıyordum. O da haklarımızı alarak inancımı güvenimi doğruladı"

Naime bacımız söz alıyor "Çok istiyorum, çok arzu ediyordum ki sendikamız Filball'da yetki alsın, çoluğumuza çocuğumuza

za daha iyi bakmak için iyi sözleşmeler imzalasın istiyordum. Olmadı. Ama hepsi çok ilgilendiler koştular. Üzülüyorum fabrikeyi kapandığı için".

"18 gündür bu çadırda çok şeyler öğrendik" diyor biri, bir köşeden. Bir diğeri atılıyor "Filball'a sokamadık sendikamızı ama başka yerde, neler ya

pacağımızı öğrendik" sonra bir bacımız giriyor söze "biz işçilerin başarı kazanabilmesi için önce birlik ve beraberlik içinde olması gerektiğini öğrendik"

"Arkadaşlarımızın çoğu genç yeni işçiler" diye söze başlıyor Naime Eren, "daha önceleri başka bir işinde çalışmamışlardı. Bilmiyorlar

dı, görmemişlerdi. Burada öğrendiler. Burada öğrendik bizlerde, patronların ne olduğunu onlara karşı nasıl mücadele verileceğini"

"Tüm Döküm-İŞ sendikasını devrimci bir sendika olduğu için seçtik, Tüm Döküm-İŞ'te örgütlenedik" diyor Elmas Can ve Abdullah "Bir sendikada örgütlenmek istiyorduk, ama devrimci bir sendikada.

Feriköy'deki Emekçi-Der'li arkadaşları -muzdan öğrendik Tüm Döküm-İŞ sendikasını sonra çok şeyler öğrendik hem sendikamızdan, hem de Emekçi Der'den"

Bu işyerinde, sendikalaşma hareketini zin böyle bir sonuçla bitmesi üzerine şimdi sendikamız hakkında ne düşünüyor -sunuz diyorum. Sizi aldatmış, patronunuz -DEVAMI: Say: 5, st:3

başladılar. Grevi çesitli baskılara rağmen engelleyemeyen ve kıramayan işveren nihayet çareyi, sendika genel başkanı, işçisinin yiğit önderlerinden Necmettin Giritlioğlu'nu kiraladı. Bir uşağına öldürmekte buldu. Ancak, herşeye rağmen grev kırılmadı. Bir Necmettin' in düşmesiyle mücadele durdurulamadı.

Necmettin Giritlioğlu'nun öldürülmesinin önemli bir yanı şudur ki, 1970'ler Türkiye'sinde oligarşi içinde debelendiği bunalımın yükünü bugün olduğu gibi o günde emekçi sınıfların omuzlarına yıkmaya çalışıyorlardı. İşçi sınıfının yükselen mücadelesi, hele de Necmettin Giritlioğlu gibi, devrimci önderlerce örgütlenen ve önderlik edilen bilinçli mücadelesi o

ligarşiyi çok fazla tedirgin ediyordu. Oligarşi Necmettin Giritlioğlu ile başlayarak öncü unsurları çeşitli yöntemlerle yok etmeye girişti.

Necmettin Giritlioğlu ile başlayan öncü, lider unsurların katliamı özellikle 12 Mart döneminde doruğuna ulaştı. Hala durmuş değil. Emperyalizme ve oligarşiyeye karşı mücadelemiz yükseldikçe oligarşik dikta da kanışmeye, vampir gibi kanla beslenmeye devam edecek. Ancak içtiği ve döktüğü o kanlar onu boğacaktır.

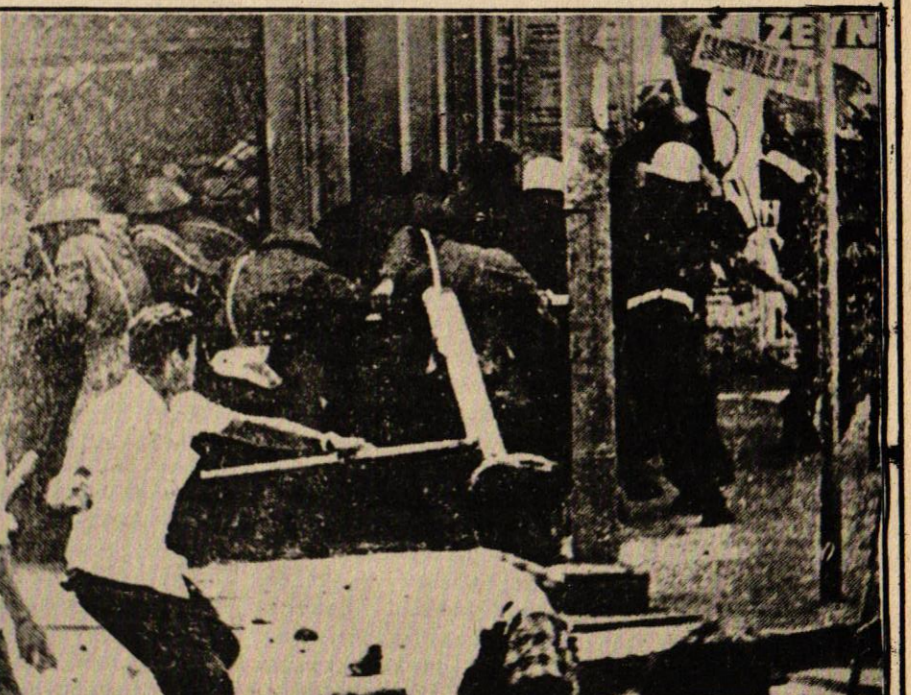
Giritlioğlu ve diğer düşen devrimcilerin mücadelesi ve kanları yolunuzu kızılaştırıyor, aydınlatıyor.

büyük direniş 15-16 Haziran 15

Aynı gün İzmit bölgesindeki işçiler Maden-İş binasında toplanarak Pirelli ve Goodyear fabrikalarına doğru yürüyüşe geçtiler. Lastik-iş yöneticilerinin tüm engellemelerine karşın bu fabrikaların işçileri de direnişe katıldılar. Bu arada Ankara'da sanayi mahallesi işçileri direnişe katılarak sanayi çarşısında yürüyüşe geçtiler ve polisle çatıştılar. 16 Haziran akşamı hükümet sıkı yönetim ilan ederken, DİSK genel başkanı yaptığı açıklamada işçileri uyarıyor, polise ve jandarmaya karşı direnmelerini söylüyordu. Aynı sırada sıkıyönetim yüzlerce işçiyi tutukluyordu. Herşeye karşın 17 ve 18 Haziran günleri direniş bir çok fabrikada sürdü. Bu büyük direnişin ardından 6000'e yakın işçi işten atıldı, 100'den çok işçi tutuklandı.

Bu büyük direnişle işçi sınıfı sendikal haklarını korudu ve kendiliğinden bir hareket olarak varacağı en uç noktaya ulaştı. İşçi sınıfının kendiliğinden bir hareket olmaktan çıkarak, kendisi için sınıf olma yolunda ilk kıvılcımların parladığı bu direniş, o dönem sol içindeki işçi sınıfının gücüne güvenmeyip kendi sağından medet umma anlayışını pratikte mahkum etti.

15-16 HAZİRAN göstermiş tirki, kitleler içersinde, büyük bir enerji, sabır ve sebatla çalışmadan, onlarla bağları pekiştirmeden, sınıfın en fedakar, en ileri unsurlarını kazanmadan kitlelere önderlik edilemez. Proletaryanın bağımsız örgütlenmesi yaratılmadan, kendiliğinden hareketin sınırları aşılamaz. Proleterya sosyalistleri, işçi sınıfının ileri unsurlarıyla kaynaşıp geniş işçi kitlelerini etkilemeye çalışmalıdır. Bu uğurda, laflarla yetinmek yerine, daha az laf edip, bıkmadan, yılmadan, usanmadan, tükenmez bir enerjiyle ve disiplinle çalışarak kendiliğinden harekete boyun eğme aşılabilir. İşçi sınıfının büyük direniş ve eylemlerine gerçekten önderlik edilerek proletaryanın devrimci partisi oluşturulabilir.

GERÇEK

ması sırasında onlardan bu taktikleri de öğrenmiş benzemektedir. Önce karşı çık, sonra güçlendiğini söyleyerek kabul et ve bu arada işçileri sat.

MESS sözleşmesinin imzalanmasından sonra işçi sınıfının büyük bir tepkisi olmadı, hiç değilse bu tepeki eyleme dönüştürmedi. Ama durumun hep aynı biçimde gideceğini sasanmak yanlış. İşçi sınıfının daima tevekkülle satılması karşısında susacağına sanmak hata. İşçi sınıfı mutlaka sınıf uzlaşmacılarından hesabını soracaktır.

AYANCIK AĞAÇ...

BAŞTARAFI: Sy:6, St:2'de

tırmıştır. Bahattin Erdal'a işçi Tüketim Kooperatif Başkanlığı, Yaşar Çetinkaya'yada sendika şube başkanlığı içki masasındaki çetin pazarlıklar sonunda uygun bulunmuş, kadehler şerefe (!) kalkmıştır.

Tehir edilen ilk kongre sırasında örgütsüz ve hazırlıksız oldukları için (o zaman daha "paylaşma" olmadığından B. Erdal

AKSU İPLİK'TE...

BAŞTARAFI: Sy:1, st:9

ne arasına gelip oturduklar. Sağa sola laf atmaya ve satışmaya başladılar. Daha önceden her türlü saldırı aletleri kantin ve yemekhaneye doldurulmuş.

Ayrıca makinelerin bulunduğu bölümde de silah telden yapılmış coplar, kesilmiş demir çubuklar belirli yerlere gizlenmişti. O gün işi olmayıp ta gelen 80-100 kişilik gruptan devrimci işçilere, küfürlü laf atmalar başladı. Hemen arkasından olayı yönlendiren Ömer Horzum, Cengiz Horzum, Mehmet Ektirir, Hüseyin Sapmaz, Ramazan Karagöz, Avni Gök, Mustafa Aktepe, Cemil Katırcıoğlu, Ramazan Gündoğdu, silahlarını çekip "vurun komünistlere" diyerek saldırıp ateş etmeye başladılar. Devrimci işçilerden gerekli karşılığı alınca çil yavrusu gibi dağıldılar. Silah seslerini duyan makina bandındaki diğer faşistler de

ve Y.Çetinkaya'nın her ikisi de aday durumunda idi) Y.Çetinkaya'yı destekleyen devrimci, ilerici işçiler bu kez biraz daha hazırlık yapmışlardır. Ancak devrimci işçilerin kongre oyunlarını yeterince bilmediklerinden, hem de hazırlıklarının çok kısa bir zaman aralığına sıkıştırmak zorunda kaldıklarından yeterince etkin bir muhalefet örgütleyemediler. Kongre sırasında Bahattin Erdal provakasyon yaratmaya çalışmış, herkesin bildiği rakı masasındaki dönen pazarlıkları kürsüden anlatmaya başlamıştır. Kongrede olay çıkmasını diye devrimci işçiler ve muhalefet salonundan dışarı çıkmıştır. Zaten genel merkez başkanı K.Sarısoy ve Yaşar Çetinkaya'nın da isteği buydu. Devrimci işçiler ve muhalefet seçimlere katılmayınca 860'dan fazla üyeden 360'ının oyları ile Yaşar Çetinkayaşu be başkanı seçilmiştir.

Devrimci işçilerin örgütsüzlüğü ve tecrübesizliği sonucu Y.Çetinkaya'nın listesinde olmaması gereken işçi arkadaşlar da yer almışlardır. Bu arkadaşların değil, işçilerin sesine kulak vermeli, devrimci muhalefetle birleşmelidir.

Bu arada kongre öncesi devrimci işçi muhalefetinin liste çıkarması üzerine TÖB

BAŞTARAFI say: 4 st:8

la anlaşmış olamaz mı?

Feridun, genç bir işçi yüzüme dik dik bakıyor "Devrimci bir sendika satın alınmaz" diye haykırıyor Her gece bizimle beraber bu çadırda nöbet tuttular, bize hep işçilerin nasıl sömürüldüğünü anlatıyorlar, bize patronlara karşı nasıl mücadele edeceğimizi öğrettiler, ve bu mücadelede hep bizle beraber oldular, bize hiç yalan söylemediler sarı sendikacılar gibi. Bizim Sendikamız bizi aldatmaz"

"Faik konuşuyor sonra "Biz bu sendikayı istedik, gece gündüz bekledik burada, patrona karşı birlik olduk burada, korkuttu birliğimiz patronu, tüm haklarımızı vermeden de atabiliriz bizi, sendikamız yetkiyi daha almadığı halde bu fabrikada, çağardı patron onu, sendika bütün haklarımızı aldı. Sendika olmasa vermezdi patron"

"Birliğimizden korktu herif" diyor Abdullah, Elmas Can anlatıyor "Patron sendikamız devrimci olmasaydı kabul ederdik diyor, yani sarı sendika getirseydik buraya seve seve kabul ederdi, patronlarımız, devrimci sendika ile biz uğraşamayız, bunun için kapattık dedi bize"

Abdullah "Bu fabrikadan atılsak bile bizim işçiliğimiz bitmiyor. Bundan sonra başka fabrikalar-

TEKSTİPLİK...

BAŞTARAFI: Sy:1, st:9

ler bana saldırı diye savcılığa yalan ihbarda bulunmaya, 59 kadar resmi ve sivil polisle iş yerini boşaltmaya çalışmaktan, faşist İlgiz Aykutlu ve Hüseyin Yarsuvat'tan medet ummaya kadar her türlü yolu, yöntemini denemiş ancak bir so-

FILBALL İŞÇİLERİ...

da çalışacağız. Burada öğrendiklerimizden oralarda yararlanacağız. O fabrikalardaki işçileri sendikamıza örgütleyeceğiz, devrimci sendikalara girmeyi öğreteceğiz"

Deniz Can giriyor söze bir solukta "Biz bütün arkadaşlar sendika istedik, devrimci bir sendika Tüm Döküm-İş sendikası getirirdik. Patron bizim birliğimizi bozamayınca fabrikayı kapatmak zorunda kaldı. Sendikalı olduğumuzun duyunca bizi, hepimizi odasından topladı, sizinle anlaşalım dedi, devrimci sendikalar buraya gimesin dedi, başka sendika getirin dedi biz patron sendikası istemiyoruz, devrimci sendikaya üye olduk dedik. Patron dört arkadaşımızı işten attı. Bizi korkutmak istedi. Birliğimizi bozamayınca da fabrikayı kapatıyor. Fabrika kapanıyor diye çok üzülüyorum aslında, çünkü biz işçilerin mücadelesi bitmez daha mücadele edeceğimize daha kuvvetli olacağına inanıyorum, hiç üzülmiyorum bu yüzden" Sonra Nursel Ayrancı patronun işçilerin birliğini bozmak için neler yaptığını anlatıyor, sonra gururla ilave ediyor "Bozamadı birliğimizi" Sonra Esat, Feridun "kavgamız sürece" diyor. Sonra bir başka bacımız söyleşimizi yapıyor "Korkuttuk patronu birliğimizle, kapattı fabrikayı biz kazandık kavgayı. Birliğimizi göstermeseydik tek tek atacaktı bizi, fabrikayı da kapatmayacaktı, ama şimdi hem fabrikayı kapattı, hem de haklarımızı ödüyor korkudan, korkuttuk Filball patronunu, bundan sonra gittiğimiz her fabrikadaki patronlar korkacaklar, buğünde kavgayı

FAŞİSTLER TEPEÇİK...

BAŞTARAFI: Sy:1, St:5

metinin bu "tedbirleri" bile onun halkın değil, oligarşinin hizmetinde olduğunu ortaya koyuyordu. Bu konuşmadan sonra devrim andı içilerek dağıldı.

Dağılarak kendilerini götürecek otobüsleri bekleyecek devrimcilere Tepecik halkı evindeki yiyecekleri taşıyarak ve de akşamı onları Tepecik'te kalmaya davet ederek salıp çıktı. Saldırıları karşısında yılmadığını, bilen diğini bir kez daha gösterdi. Uzun zamandır bölgede çalışmalarında bulunan Ankara Devrimci Kadınlar Derneği (AKDK) ve

MŞM de toplu söz...

BAŞTARAFI: Sy:1, st:9

okul ve liselerdekiler için (üyelerin okuyan çocuklarına) tahsil yardımı sağlanmıştır, Ayrıca yıllık ücretli izin sürelerine birer hafta ilave yapılmıştır. En önemlisi de işçilerin lehine bir işyeri DISİPLİN KURULU oluşturulmuş, 17. madde ile işçi çıkarılması disiplini kurulunun kararına bağlı kılınmıştır.

Eksikliklerimizi üyelerimizle tek bir yürek tek bir yumruk gibi birleşerek mutlaka düzelteceğiz. MŞM'de Mücadelemiz bu sözleşme ile bitmemiştir.

Tüm Döküm-İş üyeleri bu mücadelenin sınıf savaşta olduğunu ve ancak Demokratik Halk Devrimi ile başarıya ulaşacağını bilincindedirler. Bu yolda yürüyen ayağımızı ökezetilen taşları elbirliği ile yolumuzdan kaldıracacağız.

MŞM grevi bu anlamda zaferle sonuçlanmıştır. Üyelerimiz, sınıf mücadelesinin en kararlı örneklerinden birini vermişlerdir.

İRKÇİLİK...

BAŞTARAFI say: 3 st:7

eline silah verilmiş ve her hizmetinde

Dev-Gör'lü devrimciler akşam mahallede kalarak, bildiri dağıttılar. Gece evlerde, kahvelerde vb. yerlerde toplantı ve konuşmalarla CHP reformizmini ve faşizmi teşhir etmeyi sürdürdüler. Oligarşiye ve faşizme karşı mücadelelenin örgütünü ve kararlı bir şekilde sürmesi gerektiğini vurguladılar. Oligarşinin ne resmi vurucu güçleri, polis ve jandarmanın baskısı, ne de sivil vurucu güçleri cellatların saldırısı ve katliamları Tepecik halkının devrimci mücadelesini durduramayacaklardır. Tepecik halkı haykırıyordu "Faşist terörü yıldırmaz bizleri-Devrim ateşi saracak her yeri!"

PROLETER SOSYALİSTLERİNİN ÖNCÜLÜĞÜNDE HASAN HARPULUNUN CENAZESİ MEMLEKETİ OLAN ÇORUM DA TOPRAĞA VERİLDİ.

Faşistler tarafından katledilen Hasan yoldaşın cenazesi Ankara'dan Çorum'a götürüldü. Hasan yoldaşın cenazesi 8.8.978 günü Çorum'un sınıklı köyüne indirildi. Köy halkı cenazeyi köyün yüksek bir yerine yerleştirdiler, ve sabaha kadar cenazenin başında faşistler lanetlendi.

Sabah saat 8.00'de köy halkı ve çevre köylerden gelen tüm köylüler cenazeyi mezarlığa götürdüler. Hasan yoldaşın gömülmesinden sonra faşistler halk tarafından lanetlendi. Saygı duruşundan sonra, konuşma yapıldı, Devrim andı içildi ve Tüm köylüler faşistlere karşı mücadelenin daha bilinçli ve örgütlü olması gerektiğini söylediler.

TÖB-DER KONGRESİ Proletarya sosyalistle...

BAŞTARAFI say: 4 st:8

olan CHP'nin yönetimi ni ele geçirmek üzere

BAŞTARAFI: Sy:1, st:7

politikası doğruydur. Kürdistanlı emekçilerin çıkarlarına uygun bir görüş, sömürgecilerin tezgahladıkları oyunları demisfre ederek bozmayı kendine amaç edinmeliydi. Sadece Kurtuluş değil onun dışında da bazı yurtsever güçler, olaylara karşı kitleleri uyanık olmaya ve bilinçlendirmeye çalıştı. Ama Kurtuluş'un bu konudaki yaklaşımı şu noktada farklılık taşıyordu:

Hakkari olayları, "çatışmada taraf olanlardan bir yanını diğerine karşı destekleme" biçiminde görülen eğilimlerden değişik bir bakış açısıyla değerlendirilmeliydi. Kurtuluş'un bu noktada politikası doğrudur? Güney Kürdistan'daki mücadeleyi yürüten güçlerin hepsini genel olarak yurtsever görmek mümkün müdür? Bu güçlerin durumu ve hangi sınıflar adına hareket ettiklerini somut olarak ele alabilir miyiz? Bunlar ve benzeri bir çok soruya doğru cevaplar verebilmek ve Kurtuluş'un bugüne kadar, Güney Kürdistan üzerindeki bilgilerinin ve Türkiye Kürdistan'ında ki mücadelesinin (olduğu kadarıyla) ortaya çıkardığı gerçeklerinde yardımcıyla bu sorulara cevap vermeye ve buradan hem bizim, hem de genel olarak Türkiye ve Kürdistan devrimcilerinin çıkarına gerek derslere değinmek istiyoruz.

1975 yılında Güney Kürdistan'da, Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) önderliğinde süren mücadele, Cezayir'de, İran ve Irak arasında imzalanan anlaşma üzerine yenilgiye sonuçlandı. Çünkü direniş, İran tarafından destekleniyordu. (KDP, daha sonra bu gerçeği kendi kabul ederek özeleştiri yaptı). KDP'nin bazı önderleri (Barzani başta olmak üzere) İran'a sığındı. Peşmerge

rek onları pusuya düşürmüş ve öldürmüştür. Olayları, her iki tarafta kendi değerlendirmelerine göre aktarmak için çaba göstermişlerdir.

Hakkari bölgesindeki son çatışma, daha önceki çatışmalarla kıyaslanamayacak kadar ileri boyutlara sığmamış ve binlerce silahlı güç birbirine girmiştir.

Bine yakın Kürdistan Yurtsever Birliği'ne bağlı gruplar Hakkari bölgesinde, KDP "Geçici Komitesi"ne bağlı üç bine yakın silahlı gruplar tarafından kuşatılmış ve bunlar arasında günlerce süren bir mücadele olmuştur. Bu çatışmalara Türk ordusu katılmamış, (Oligarşinin politikasına uygun bir tavırdır bu) sadece olayları izlemekle yetinmiştir. İran uçakları -nin çatışmalara karıştığı iddia edilmektedir. Ayrıca Irak ordusu da bu durumdan yararlanarak Peşmerge avına çıkmıştır..

Çatışmalar, "Geçici Komite"nin üstünlüğüyle sonuçlanmış, her iki tarafın yüzü aşkın kişi ölmüştür. Kürdistan Yurtsever Birliği'ne bağlı bazı gruplar ise kuşatmayı yaparak bölgelerine geri dönmeyi başarabilmiştir. Çatışma sonunda işçilerin de şu kişilerinde bulunduğu 250'ye yakın Kürdistan Yurtsever Birliği'ne bağlı (işlerinde askeri ve siyasi eğiticilerde var) unsurlar, "Geçici Komite"ye esir düşmüşlerdir.

Ali Askeri: Kürdistan Sosyalist Hareketi Genel Sekreteri ve Kürdistan Yurtsever Birliği Politbüro üyesi.

Dr. Xalit Sait: Kürdistan Yurtsever Birliği Merkez Komite Üyesi ve Kürdistan Sosyalist Hareketi Politbüro üyesi.

Şeyh Hüseyin: Kürdistan Yurtsever Birliği Merkez Komite Üyesi.

Tahir Ali Vali Beg: Kürdistan Yurtsever Birliği, ve Kürdistan Sosyalist

Kürdistan Marksist-Leninistler örgütü'dür. "Geçici Komite" geçmiş ilişkilerini tümüyle bir yana bırakıp, savunduğu ilkeler doğrultusunda örgütlenmesini geliştirmemektedir. Bu hareketin hangi dış desteklere dayandığı kuşku götürmektedir. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere birçok sosyalist ülkede Irak'ta "Geçici Komite" veya Kürdistan Yurtsever Birliği hareketlerini değil, Irak Komünist Partisi'ni desteklemektedir. "Geçici Komite"nin tabanında (özelikle Türkiye Kürdistan'ında) hatırı sayılır bir yurtsever potansiyeli vardır. Kürdistan Yurtsever Birliği ise, daha çok Suriye ile ilişki halindedir. Şu anda somut durumda, bu iki hareketin temel dayanakları, destekleri, olsa olsa Güney Kürdistan'daki kitlelerdir. Zaten Kürdistan Yurtsever Birliği, Soran bölgesinde, "Geçici Komite"de Behdınan bölgesinde faaliyet göstermektedir. Hakkari olayları, Kürdistan Yurtsever Birliği'ne bağlı grupların Behdınan bölgesinde "Geçici Komite"nin etkinliğini kırmak için yola çıktıkları üzerine meydana gelmiştir.

Kürdistan'ın kurtuluşundan yana olduğunu söyleyen güçler kendi aralarındaki ilişkileri ayarlama mutlakla ilkelere sahip olmalıdır. Hele bu güçler kendilerine sosyalist demeye başlamışlar ve bu eğer laf olsun diye kullanıma durumunda değilse bu ilkelere çok daha berrak ve tutarlı bir hale getirilmelidir. Ulusal Kurtuluş mücadelesinin bu aşamasında, ulusal kurtuluş güçlerinin arasındaki ilişki, ittifak ve mücadele ilişkisidir. Sömürgecilerle karşı ittifak, yanlış görüşlere karşı mücadele. Bu mücadele, hareketin bu safhasında asla bir iç savaş biçiminde olamaz.

ver ve devrimci kişi ve güçlere Güney Kürdistan'daki direniş, bölgedeki bütün mazlum halkların çıkarlarını çok yakından ilgilendirdiği için sorunla daha yakından ilgilenmemektedir. Bu anlamda yurtseverliklerinin devrimciliklerinin kendilerine yüklediği görevlerin bilincinde hareket etmelerini istiyoruz. "Geçici Komite"nin elinde esir olan insanların çoğu Kürt halkının kurtuluşunu istemektedir. En azından bu amaçla yola çıktıklarını iddia etmektedirler. Yine bir çoğu 1961'den bu yana süren direniş içinde yer almış kişilerdir. "Geçici Komite" bu insanlar hakkında karar verirken bu etkileri ve olayları yakından izleyen Kurtuluş'u ve diğer yurtsever ve devrimci çevrelerinde eğilimini göz önünde bulundurmamalıdır. Eğer Kurtuluş, ve başkaları, "Geçici Komite"yi düşman olarak ilan etmişlerse, sınırlı da olsa dostluk eğiliminde olmuşlarsa, "Geçici Komite" bunu görmezlikten gelemesin. Bu "Geçici Komite"nin veya bir başkasının işlerine karışmak değildir. Böyle bir amacımızda olamaz.

Kürdistan'ın kurtuluşundan yana olduğunu söyleyen güçler kendi aralarındaki ilişkileri ayarlama mutlakla ilkelere sahip olmalıdır. Hele bu güçler kendilerine sosyalist demeye başlamışlar ve bu eğer laf olsun diye kullanıma durumunda değilse bu ilkelere çok daha berrak ve tutarlı bir hale getirilmelidir. Ulusal Kurtuluş mücadelesinin bu aşamasında, ulusal kurtuluş güçlerinin arasındaki ilişki, ittifak ve mücadele ilişkisidir. Sömürgecilerle karşı ittifak, yanlış görüşlere karşı mücadele. Bu mücadele, hareketin bu safhasında asla bir iç savaş biçiminde olamaz.

DER ve Kdz.Dev- Genç Ayancık şubeleri üzerine bir takım spekülasyon ve dedikodular çıkartılmıştır. Bu örgütler bunları açıklayan bir bildiri ile işçileri ve halkı uyarmışlardır.

Fabrikanın; personel binasının, yemekhanesinin kapı pencere ve camlarını kırdılar, dolapları kırarak evrakları tarumar ettiler.

Aylardan beri ha bugün ha yarın olayın çıkması nın beklendiği bir yerde hiç bir tedbirin olmayışı yöneticilerin ve hükümetin niteliğini ortaya bir kez daha koymuştur.

Bu planlı saldırının sonucunda 1 ölü, 2 ağır olmak üzere 24 işçi yaralanmıştır. Fabrika süresiz kapatılmıştır. Olaylardan sonra Aksu iplik fabrikasının devrimci işçileri proletaryaya sosyalistlerinin desteği ile bir seri protesto eylemi yapmışlardır. Antalya sokakların da kalabalık bir şekilde dağıttıkları bir bildiri ilede olayların iyüzü açıklanmıştır.

'Şu iyi bilinmelidir ki , Aksu iplik fabrikasını bu güne kadar çiftlik olarak kullananlar, bundan sonra kullanamayacaktır. Biz Aksu iplik fabrikası devrimci işçileri olarak fabrikamızı asaklara bırakmayacağız. Buraya çalışıp mücadele vermeye geldik. Faşistlerin fabrikadan kavulmasına kadar herkese karşı, her türlü mücadeleyi sürdüreceğiz.

nuç vermiştir. Grev pankartları işyerine asılmış, işçiler mücadelelerinin haklılığını verdiği güç ve kararlılıkla direnmektedirler. Zafer Teks- tiplik işçilerinin olacaktır.

nunda da biz kazana- cağız" Haykırıyor Filball işçileri"İŞÇİLER DEVRİMCİ SENDİKALARA! Ve haykırıyor ruş bizler "SOSYALİST İŞÇİLER SENDİKAYÖNETİMİNE"

gene eski köşesine çekildi. Mehmet, birden değişmiş, başka biri olarak görüyordu. Kimi açıkça orospuluğu kabul ediyor ve kendini oldukça ucuz fiyatta çok kişiye satıyordu. Kimi de toplumdaki "saygıdeğer bir hamfendi" olmak ayrıcalığını da istediği için kendini bir defa da, bir kişiye, ama çok pahalıya satıyordu. Toplum da bu evliliği gerçekten seviyor, dostluğa anlaşmaya dayalı evlilikten ayırmıyor, onun kadar saygıyla karşılıyordu Hatta kimi zaman böylele evlilikler, seven gençlerin evlenmesine üstün tutuluyordu. Mehmet durdu, içinden "Hangi kimizaman! Her zaman böyle... diye söylendi. Kızlar hep "iyi bir kısmet" beklemiydi? Buzengin bir koca demekti aslında. Zengin olsun da nasıl olursa olsun...

Onları da fazla kınamamış, çalışmayan bir kızın yaşamını düzeltmek istemesi, insan gibi yaşamayı istemesi de doğal olduğuna göre. Bunu sağlamak için ilk ve son şans zengin bir koca tavlamak olacaktı elbet. Birden bütün makinelere gelirdi. Mehmet'in kafasında dönenler de.. Elektrik kısıntısı başlamıştı. Yalnız elektrikle çalışmaya çalışan işçilerin ege, çe- kiç sesi kalmıştı. Koca atelyenin içinde . Mehmet'in bunalımı da

gene eski köşesine çekildi. Mehmet, birden değişmiş, başka biri olarak görüyordu. Kimi açıkça orospuluğu kabul ediyor ve kendini oldukça ucuz fiyatta çok kişiye satıyordu. Kimi de toplumdaki "saygıdeğer bir hamfendi" olmak ayrıcalığını da istediği için kendini bir defa da, bir kişiye, ama çok pahalıya satıyordu. Toplum da bu evliliği gerçekten seviyor, dostluğa anlaşmaya dayalı evlilikten ayırmıyor, onun kadar saygıyla karşılıyordu Hatta kimi zaman böylele evlilikler, seven gençlerin evlenmesine üstün tutuluyordu. Mehmet durdu, içinden "Hangi kimizaman! Her zaman böyle... diye söylendi. Kızlar hep "iyi bir kısmet" beklemiydi? Buzengin bir koca demekti aslında. Zengin olsun da nasıl olursa olsun...

Onları da fazla kınamamış, çalışmayan bir kızın yaşamını düzeltmek istemesi, insan gibi yaşamayı istemesi de doğal olduğuna göre. Bunu sağlamak için ilk ve son şans zengin bir koca tavlamak olacaktı elbet. Birden bütün makinelere gelirdi. Mehmet'in kafasında dönenler de.. Elektrik kısıntısı başlamıştı. Yalnız elektrikle çalışmaya çalışan işçilerin ege, çe- kiç sesi kalmıştı. Koca atelyenin içinde . Mehmet'in bunalımı da

Onları da fazla kınamamış, çalışmayan bir kızın yaşamını düzeltmek istemesi, insan gibi yaşamayı istemesi de doğal olduğuna göre. Bunu sağlamak için ilk ve son şans zengin bir koca tavlamak olacaktı elbet. Birden bütün makinelere gelirdi. Mehmet'in kafasında dönenler de.. Elektrik kısıntısı başlamıştı. Yalnız elektrikle çalışmaya çalışan işçilerin ege, çe- kiç sesi kalmıştı. Koca atelyenin içinde . Mehmet'in bunalımı da

Onları da fazla kınamamış, çalışmayan bir kızın yaşamını düzeltmek istemesi, insan gibi yaşamayı istemesi de doğal olduğuna göre. Bunu sağlamak için ilk ve son şans zengin bir koca tavlamak olacaktı elbet. Birden bütün makinelere gelirdi. Mehmet'in kafasında dönenler de.. Elektrik kısıntısı başlamıştı. Yalnız elektrikle çalışmaya çalışan işçilerin ege, çe- kiç sesi kalmıştı. Koca atelyenin içinde . Mehmet'in bunalımı da

Onları da fazla kınamamış, çalışmayan bir kızın yaşamını düzeltmek istemesi, insan gibi yaşamayı istemesi de doğal olduğuna göre. Bunu sağlamak için ilk ve son şans zengin bir koca tavlamak olacaktı elbet. Birden bütün makinelere gelirdi. Mehmet'in kafasında dönenler de.. Elektrik kısıntısı başlamıştı. Yalnız elektrikle çalışmaya çalışan işçilerin ege, çe- kiç sesi kalmıştı. Koca atelyenin içinde . Mehmet'in bunalımı da

Atelyenin bütün makinaları birden çalışıyor, Mehmet'in kafasında uğulduyorduk. Mehmet ilk kez duyuyordu sanki bu sesleri. Öyle sine yabancılaşmıştı işyerine. Gözleri bir ara fırıl fırıl dönen tormanın miline takıldı. Kalem, aynaya bağlanmış parçayı içinden içinden yiyor, eri tiyordu. Demir, döndükçe içi oyuluyor, açıklığa kemiriliyordu. Mehmet de için için sıkıntıyı ancak böyle çok kısa süren güçsüzlük anlarında önleyemiyor, sonra kendini toparlıyordu. Ama bir özlemi vardı gerçekten. Ne denli saklarsa saklasın, ne denli kendini tutarsa tutsun içinden sökülüp atamadığı bir özlemidi bu. Tornadaki kalem gibi içten içe kemirip aşındırıyordu Mehmet'i. Mehmet uzun süre bunu kendi kendine açıklamaktan bile çekinmişti. Ama sonra düşündükçe yanıldığını anlamış, isteğinden utanmaktan kurtulmuştu. Mehmet, sevebilece-

gi, kendini seven, ama hepsinden de önemlisi kafaca anlaşabileceği bir kız bulup evlenmek istiyordu. Başlarda, bu isteğinin devrimci uğraşyla çelişeceğini sanıp utanmıştı. Sonra devrimciliğin insanlığa aykırı olmaması gerekliğini düşünerek isteğinin doğallığını ve haklılığını kavramıştı. Üstelik pek açıkça itiraf edemese de başka sorunu daha vardı Mehmet'in: Cinsel gereksinmesi doğal ve insanca yollarla karşılanmamıştı şimdiki Mehmet'in: Cinsel gereksinme duyması da doğaldı, insancaydı. Bunu orda burda sağlıklı, bu düzenin yaratıp beslediği kadını düşünmüş kadınlarla gidermek çok ters geliyordu Mehmet'e. Utanılacak şey, cinsel gereksinmeler kazanma yolu durumuna düşürülerek bayağılaştırılmış olmasındı. O da bu düzenin mari-

gene eski köşesine çekildi. Mehmet, birden değişmiş, başka biri olarak görüyordu. Kimi açıkça orospuluğu kabul ediyor ve kendini oldukça ucuz fiyatta çok kişiye satıyordu. Kimi de toplumdaki "saygıdeğer bir hamfendi" olmak ayrıcalığını da istediği için kendini bir defa da, bir kişiye, ama çok pahalıya satıyordu. Toplum da bu evliliği gerçekten seviyor, dostluğa anlaşmaya dayalı evlilikten ayırmıyor, onun kadar saygıyla karşılıyordu Hatta kimi zaman böylele evlilikler, seven gençlerin evlenmesine üstün tutuluyordu. Mehmet durdu, içinden "Hangi kimizaman! Her zaman böyle... diye söylendi. Kızlar hep "iyi bir kısmet" beklemiydi? Buzengin bir koca demekti aslında. Zengin olsun da nasıl olursa olsun...

Onları da fazla kınamamış, çalışmayan bir kızın yaşamını düzeltmek istemesi, insan gibi yaşamayı istemesi de doğal olduğuna göre. Bunu sağlamak için ilk ve son şans zengin bir koca tavlamak olacaktı elbet. Birden bütün makinelere gelirdi. Mehmet'in kafasında dönenler de.. Elektrik kısıntısı başlamıştı. Yalnız elektrikle çalışmaya çalışan işçilerin ege, çe- kiç sesi kalmıştı. Koca atelyenin içinde . Mehmet'in bunalımı da

gene eski köşesine çekildi. Mehmet, birden değişmiş, başka biri olarak görüyordu. Kimi açıkça orospuluğu kabul ediyor ve kendini oldukça ucuz fiyatta çok kişiye satıyordu. Kimi de toplumdaki "saygıdeğer bir hamfendi" olmak ayrıcalığını da istediği için kendini bir defa da, bir kişiye, ama çok pahalıya satıyordu. Toplum da bu evliliği gerçekten seviyor, dostluğa anlaşmaya dayalı evlilikten ayırmıyor, onun kadar saygıyla karşılıyordu Hatta kimi zaman böylele evlilikler, seven gençlerin evlenmesine üstün tutuluyordu. Mehmet durdu, içinden "Hangi kimizaman! Her zaman böyle... diye söylendi. Kızlar hep "iyi bir kısmet" beklemiydi? Buzengin bir koca demekti aslında. Zengin olsun da nasıl olursa olsun...

Onları da fazla kınamamış, çalışmayan bir kızın yaşamını düzeltmek istemesi, insan gibi yaşamayı istemesi de doğal olduğuna göre. Bunu sağlamak için ilk ve son şans zengin bir koca tavlamak olacaktı elbet. Birden bütün makinelere gelirdi. Mehmet'in kafasında dönenler de.. Elektrik kısıntısı başlamıştı. Yalnız elektrikle çalışmaya çalışan işçilerin ege, çe- kiç sesi kalmıştı. Koca atelyenin içinde . Mehmet'in bunalımı da

Onları da fazla kınamamış, çalışmayan bir kızın yaşamını düzeltmek istemesi, insan gibi yaşamayı istemesi de doğal olduğuna göre. Bunu sağlamak için ilk ve son şans zengin bir koca tavlamak olacaktı elbet. Birden bütün makinelere gelirdi. Mehmet'in kafasında dönenler de.. Elektrik kısıntısı başlamıştı. Yalnız elektrikle çalışmaya çalışan işçilerin ege, çe- kiç sesi kalmıştı. Koca atelyenin içinde . Mehmet'in bunalımı da

Onları da fazla kınamamış, çalışmayan bir kızın yaşamını düzeltmek istemesi, insan gibi yaşamayı istemesi de doğal olduğuna göre. Bunu sağlamak için ilk ve son şans zengin bir koca tavlamak olacaktı elbet. Birden bütün makinelere gelirdi. Mehmet'in kafasında dönenler de.. Elektrik kısıntısı başlamıştı. Yalnız elektrikle çalışmaya çalışan işçilerin ege, çe- kiç sesi kalmıştı. Koca atelyenin içinde . Mehmet'in bunalımı da

Onları da fazla kınamamış, çalışmayan bir kızın yaşamını düzeltmek istemesi, insan gibi yaşamayı istemesi de doğal olduğuna göre. Bunu sağlamak için ilk ve son şans zengin bir koca tavlamak olacaktı elbet. Birden bütün makinelere gelirdi. Mehmet'in kafasında dönenler de.. Elektrik kısıntısı başlamıştı. Yalnız elektrikle çalışmaya çalışan işçilerin ege, çe- kiç sesi kalmıştı. Koca atelyenin içinde . Mehmet'in bunalımı da

KURTULUŞ
BÜTÜN İŞÇİLERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLİĞİ

Sahibi : M. Mevlüt KAPTAN
S. Müdürü: Yunus ER

Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için:M.Mevlut Kaptan,
Posta çeki no:109207

Yönetim Yeri: İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 ÜLUS-ANKARA

BASILDIĞI YER:
DAILY NEWS WEB OFSET
TESİSLERİ - ANKARA

BAŞTARAFI: Sy:6, st:1 da soruşturma açılmak tadır. Halklarımızın kurtuluşu, oligarşi içindeki emekçilerinde kurtuluşunu getirecektir Oligarşinin baskıları mücadelemizi durduramayacak, aksine güç katacaktır. Ordu içindeki emekçiler üzerinde baskıya son! Kahrolsun faşizm Kahrolsun ABD Emperyalizmi Kahrolsun Şovenizm Yaşasın Sosvalizm

KİTLE KATLIAMLARI DEVİRİMCİ MÜCADELEYİ DURDURAMAZ

-SAMSUN-

Kitle tabanları gün den güne eriyip biten faşistler, son çare olarak kitle katliamına girerek devrimcileri ve ilerici-yurtsever halkımızı yıldırma çalışmakta dırlar, düşman kaçarken ortalığı nasıl yakıp yıkarsa, faşistler de halktan ve gençlikten taraftar bulmaya yınca bütün insanlara kin duyarak kan kusmaktadır. Kendilerinden olmayan herkeşe saldırmakda sokaklarda, kahvede, otobüs-

te, nerede bir topluluk görürlerse üzerlerine ateş etmektedirler. Samsun'da da durum bu noktaya gelmiştir.

Faşistler 7 Ağustos pazartesi gecesi çiftlik caddesinin bir arka sokağında evlerinin önünde oturmada olan 3 ilericiyi yayılım ateşine tutmuşlardır bu kişiler rastlantı sonucu hafif yaralarla kurtulmuşlardır. Ertesi gün de, II. kısım gazi caddesinde Lise fırını karşısında kahve önünde oturan 3-4 kişilik bir

grupa ateş etmişlerdir. Burada Tarık Gün doğdu ve Ahmet Yılmaz isimli 2 devrimci ağır yaralanmıştır.

Olayların olduğu 2 mahallede de faşistlerin tabanı yoktur. Bunun için de faşistler arada bir bu mahallelere baskın yapıp mahalle halkından adeta intikam almaya çalışmaktadır. Ama bu tür saldırılar ne devrimcileri ne de mahalle halkını yıldırma yapamaz. Aksine faşistlere olan kinleri daha da bilenmiştir. Faşistlerin ne kadar insanlık düşmanı, halk düşmanı oldukları bir kez daha görülmüştür.

Olaylar üzerine bir bildiri yayınlayan TÖB-DER, TÜTED, Karadeniz DEV-GENÇ Samsun şubeleri; Samsun Halk-Der ile Karadeniz Kadınlar Derneği Genel Merkezleri ve Samsun DEV-LİS faşist saldırıları protesto etmişlerdir.

Bildiride özetle şöyle denilmiştir:

"Bu zulüm, bu göz yaşısı dursun demek yetmiyor... Barış, kardeşliği savunmak yetmiyor... Sahte barış çağrılarını yapan Türkeş'lerin olduğu bir dönemde yaşıyoruz... Daha dün kadar faşist dedikleri, anarşinin kaynağı faşistler dedikleri insanlara, anarşiyi önleyelim diye el uzatanların, onlardan yardım bekleyenlerin umut olarak görüldüğü bir Türkiye'de yaşıyoruz.

Anaların göz yaşlarının dinmesi, iş ve

emperyalizme karşı olan güçlerle omuz omuz verilerek gerçekleştirilebilir. Emekçi halkın birlik ve mücadeleleri olmadan faşizm yenilemez.

Faşizme karşı mücadele, hem sağa karşı, hem sola karşı, 'yım, hem sola karşı, 'yım' diye verilmeyecektir. Faşizmin, can düşmanı ilan ettiği ilerici, ve devrimcilere baskı yapılarak faşizm yenilemez. Bugün en ilerici unsurlara, sosyalistlere saldırıyorsa yarın sıra faşistlere hizmet etmeyen bütün insanlara gelecektir. Emekçi halkın devrimci-demokratik örgütlerden yoksun bırakılması, fikir özgürlüğünün sağlanmaması, milyonlarca insanın umutlarının sömürülmesi ancak faşistlerin işi ne yarar.

Faşizme karşı güçlerimizi birleştirelim, mücadelemizi yükseltelim"

Faşis katillerden yaptıklarının hesabını soracağız. FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA

TURGUTLU TUKAŞ'TA SARI SENDİKA OYUNLARI

Daha öncede gazetemizde yayınlanan TUKAŞ ile ilgili haberlerden sonra TEK GIDA iş fabrikada sözleşme yetkisi aldı.

TEK GIDA-İŞ baştan işverenenden 1.yıl için 100 TL., 2.yıl içinde

Bunun yanında işveren ise, işin başında şu ücretleri vermeyi kabul eder görünüyor.

1. yıl 2. yıl
Ustalar 100-100
Usta yardım
cısı-Büro

Bu arada TEK GIDA iş yöneticileri 4. Ağustos 1978'de fabrikada grev oylaması yapmadan grev yapacağını diyerek grev kararını astılar. Bunun üzerinden 10 gün geçmesine rağmen hala grev

TAKSAN BİRLİK TE DİRENİŞ

-ANTALYA-

(Antalya Takım tezgahları Sanayi) Taksan Birlik, sanayi çarşısı içinde kurulmuş 70'e yakın işçinin çalıştığı bir iş yeridir. Bizler şimdiki kadar hakkımızı arama sını bilmediğimizden, birlik olmasını bilmediğimizden sürekli sömürüldük, sürekli baskı altında tutulduk, istediği zaman atıldık, korkutulduk, işten çıkartıldık. Tek hak aranmıyordu, bireysel hak arama bir sonuç vermiyordu. Pratik içinde örgütlü mücadelenin yenilmezliğine inandık. Tek bir yürek tek bir yumruk

olarak nasırlı elleri mizi birbirlerine ketledik. İlerici Devrimci işçilerin sendikası DİSK Maden-İŞ'e üye olduk, artık daha kardeşçe daha dostça sarıldık birbirimize. Ama her yerde olduğu gibi patronlar burada da örgütlenmemize engel olmak istediler. Sendikalaşmamızı istemediler. Örgütlenmek için bizlere öncülük yapan 6 arkadaşımızı işten çıkardılar. Bizler bunun üzerine Demokratik kuruluşlarla ilişkiye geçtik. Onlardan bilgi aldık, ve arkadaşlarımızın işçiler toptan direnişe geçtik. Devrimci-

ligi ortak yaşantıyı örgütlü mücadeleyi daha iyi öğrendik direnişte EMEKÇİ-DER ve ANT-GÖR'ü sürekli yanımızda gördük, zamanlarını bizlerle paylaştılar. Gerçek dostlarımızı daha iyi öğrendik, daha iyi tanıdık. Direniş bizim okulumuz oldu, hem de öyle bir okul ki kurtuluşumuz yolunda ilk adımı attığımız okul, mücadelemiz sürüyor. Bizlerin mücadele si genelde işçi sınıfı mücadelesinin bir parçasıdır. Şimdi sesi daha gür bileklerimiz daha da gelişmiş gözlerimiz daha umutla bakıyor yarınlar, ve hep bir ağızdan bağıyoruz "Örgütlü mücadelemiz yenilmeyecek, haklı direnişimiz de zafer bizim olacaktır"

TAKSAN BİRLİK'TEN
BİR GRUP İŞÇİ.

TEKSTİL KONGRESİ

TEKSTİL'DE SON GELİŞMELER

Demokratik yollarla seçilmiş TEKSTİL genelkurul delegelerinin kafalarında bir takım sorular varsa, bu soruların sendikayı şu son duruma getiren nedenleri irdeleyen sorular olması gerektiğini geçen yazımızda -nedenleriyle- uzun, uzun yazmıştık ve kesinlikle böyle olacağına da inancımızı vurgulamıştık.

"İlerlemenin" sakat ideolojisinin ve - bu sakatlıktan gelen- geneldeki tasfiyeci tavrını bilmeyen karma muhalefetin delegeleri, kendilerine işçi sınıfının düşmanı diye gösterilen bu adamların da Merkeze karşı tavrı aldıklarını ve sosyalizmden bahsettiklerini gördüler, bu da kafalarında bulanıklık yaratan bir başka soru zinciri oluyordu.

Öncülerine baktıklarında pek açıklık bulamıyorlar "İlerlemenin" ne cins bir ideoloji olduğunu anlatmakta bu öncüler biraz geciktiler. Bu güne dek yapılan karşı propaganda yüzeysel nitelikteydi. VP-SGB'nin yönlendirmeye çalıştığı delegeler bugüne kadar ilerlemeyi düşünerek bildiler. Bu üstünköru bilgilennmenin daha derinlerine inmek isteyen sorular, bugünlerde, "İlerlemenin" açıklamalarıyla aydınlanıyorlar (!) "İlerlemeler" şubeleri "ziyaret ediyorlar" ve bugüne kadar uğradıkları haksızlıkları (!) anlatıyorlar ve de bugüne kadar ki tüm tutarsızlıkları, hep tutarsızca sergilendiğinden ilgiyle karşılanıyorlar.

Daha da açarsak; VP-SGB- bu bekleyiş içinde- delegelerinin bir kısmını şundan yitirebilir: İki tarafında örgütlenme anlayışları TEKSTİL içinde çakıştı. Eğer ilerleme kafakol atmağa çalıştığı delegelerce dışlanmıyorsa, bu o delegelerin aynı yöntemler sonucu "anti-ilerlemeci" olmalarından, bu yöntemin dışında bir yöntemle tanışmadıklarından, Bu günlerde "İlerlemenin" elini omuzunda gören VP-SGB delegeleri (!) bu eli yadığamıyorlar ise bu onların ne denli apolitik olduklarını gösterir, dolayısıyla Tekstil Sendikası içinde yıllardır verilen mücadelenin ekonomizmden bir adım ileri gidemediğini gösterir.

Sosyalizm kılıfı altındaki ekonomist örgütlenmenin bundan daha fazlasını başarması da beklenemezdi. Sosyalist tavrın ne olduğu üzerine önceki yazılarımızda genişçe değinmiştik. Haftaya ise karma muhalefetin "ilerleme" ile "ittifakı" olgusuna değineceğiz.

SODA SANAYİİNDE GREV

-MERSİN-
Mersin Akgübre sanayi işçilerinden sonra,

ret eden demokratik kuruluşların temsilcilerine baskı yapmış-

lunda 3 işveren üyesi var. Bunun için işimiz zor... Ama biz kapının

**OLİGARŞİNİN
BASKILARI**

Gazetemize de bir mektup göndererek so-

SÜRÜYOR

● ORDUDAN
BİR GRUP
DEVİRİMCİ SUBAY

Tüm amacı oligarşik diktanın devamını sağlamak olan oligarşi kendi çıkarlarını her yerde gözetmektedir. Bunun için bugün ülkemizde tezgahlanan oyunlar özünde sosyalizmi engellemektir. Ama engelleyemeyecektir.

Bugünkü hükümetin sağa da sola da karşı yız gibi halklarımızı uyutmaya yönelik demagogileri, pratikte kim karşı olduklarını göstermektedir. Gün geçmiyor ki bir devrimci yiğit şehit düşmesin, tutuklanmasın..

Bu şartlar oligarşik devletin sadık bekçileri ordu ve emniyet teşkilatında da böyledir. Demokratik haklarını ağzına almaktan bile yoksun bulunan ordu içindeki emekçilere, ilericilere ve devrimcilere halklarımızın emperyalizme, ve oligarşiye karşı mücadelesinden saf dışı tutabilmek amacıyla büyük bir terör estirilmiştir.

Kürt askerlerine Türkçe konuşmadığı(!) için dayak atılmakta, ilerici gazete okuyanlar fişlenmekte ilerici sanatçıların resimlerini bulunduranlar, şarkılarını türkülerini dinleyenler hakkında

DEVAMI: sy: 5, st: 10

AYANCIK AĞAÇ İŞÇİLERİ SARI SENDİKA ZİNCİRİNİ KIRACAKTIR

Ayancık'ta kurulu Ağaç ve kontrplak fabrikaları işçileri Türk-İş'e bağlı sarı Ağaç İş'in üyesidir. Son genel kurulda CHP-AP ittifakı genel merkeze hakim olmuştur. 3 Temmuz'da yapılan Ağaç-İş Ayancıkşu be kongresi işçiler sarı sendikacılığın nisliklerini ve ihane

runlarını yansıtın Dr. Sami Ulus çocuk hastanesi emekçileri bu koşullarda güçte olsa, iş ten atılma, kovulma vb. tehditlerine rağmen mücadelelerini sürdürmektedir.

Bu arada Ankara Devrimci Kadınlar Derneği de bir bildiri basıp, hastane emekçilerine dağıtmıştır.

MERSİN'DE BİR "GAZ ODASI" İNŞA EDİLİYOR

Mersin-Tarsus karayolu üzerinde 11 km. mesafede yeni bir cezaevi inşa edilmektedir. Bu cezaevinin yakınında bulunan Akdeniz Gübre Sanayinin küçürt dioksit artı gazı hava akımlarının zayıf olmasından ötürü yüzeye yakın bir yerde cezaevi inşa bölgesinde biriktirmektedir. Kendileriyle görüştüğümüz, yöre köylüleri gaz nede niyle verimin %60 civarında düştüğü bir yerde bu konuda yoğun şikayetler yapıldığı halde cezaevi inşaatının devam ettiğini belirttik. "Eğer cezaevi faaliyete geçerse burasının ikinci bir Niğde cezaevi, mahkumlar içinde Hitler Almanyası'ndan sonraki en büyük gazodası olacağını" bildirmişlerdir.

tini kavratması açısından değerlendirilmiştir. Bahattin Erdal ve Yaşar Çetinkaya adlı sarı sendikacılar bir birleri karşısında rakip (!) durumunda iken genel başkan Kemal Sarısoy Ayancık'a gelerek bu iki satılmış sendikacıyı uzlaş

DEVAMI: Say: 5, st: 1

ca güvenliğinin sağlanabilmesi, cinayeti meslek edinmiş faşist yuvalarının dağıtılması ile mümkündür... Buda ancak faşizme ve

100 TL. ücret zammı istiyordu. Bu zam ustası Kadrolu işçi 75-75TL Mevsimlik işçi 50-50TL ve büro personeli için istisnasız geçerli idi.

personeli 85-85TL Kadrolu işçi 75-75TL Mevsimlik işçi 50-50TL Görüşmeler bu noktadan sonra uzadı ve anlaşma olmadı.

FİLBALL İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ SÜRECEK

İstanbul Bomonti'de kurulu Filball'da çalışan 18 işçi patronların işyerini kapatması üzerine işten çıkarıldılar. Kendileri ile görüştüğümüz Tüm Döküm İş sendikası yetkilileri, Filball'daki gelişmelerle ilgili şu açıklamayı yaptılar:

"Arkadaşlar, işverenle yaptığımız görüşmede kendisi, işyerini işin durumundan, çalıştığı firmadan sipariş alamamasından dolayı mütaka kapatmak zorunda olduğunu söyledi. Biz kendisine, bu kapatma bir takım zorunluluklardan da olsa, işçilerin sendikalaşma eylemine engel teşkil ettiğinden ve onları işsiz bıraktığından, esas zorlukla işçilerin karşı karşıya olduğunu, kendisi kanundan doğan ve ileride mahkeme açarsak elde edebileceğimiz tüm hakları ödemediği takdirde sonuna kadar direnmek kararında olduğumuzu, bu kapatmaya boyun eğmeyeceğimizi mü-

cadele edeceğimizi anlattık. Bu durum karşısında, kararlılığımızı gören ve daha önceki eylemlerimizle de söylediğimizi yaptığımız farkında olan patron, isteklerimizin tümünü yerine getirmeye razı oldu. Böylece bütün üyelerimize, ihbar tazminatları sanki kanunsuz lokavt yapılmışçasına 3'er katı ile ödenecek, ayrıca kıdem, ikramiye ve yelamamasından dolayı mütaka kapatmak zorunda olduğunu söyledi. Biz kendisine, bu kapatma bir takım zorunluluklardan da olsa, işçilerin sendikalaşma eylemine engel teşkil ettiğinden ve onları işsiz bıraktığından, esas zorlukla işçilerin karşı karşıya olduğunu, kendisi kanundan doğan ve ileride mahkeme açarsak elde edebileceğimiz tüm hakları ödemediği takdirde sonuna kadar direnmek kararında olduğumuzu, bu kapatmaya boyun eğmeyeceğimizi mü-

Ayrıca, mücadelemiz burada bitti ise, sınıf savaşı, sömürüye ve zulme karşı kavgamız devam ediyor, girdiğimiz diğer işyerlerinde de devam edecek. Kendi iktidarımızı kurana dek devam edecek.

Filball işçileriyle yaptığımız röportaj 4. sayfamızda.

HAYDARPAŞA NUMUNE HASTANESİ EMEKCİLERİNİN AÇIKLAMASI

Kurtuluş Gazetesi - ne, Gazetenizde, Haydarpaşa Numune Hastanesinde çalışan Hasan Işık arkadaşımızın ölümüyle ilgili haber çıkmıştır. Bu haberdeki bazı eksik kelimeleri açıklamak istiyoruz. Arkadaşımız, asit içtikten sonra hemen müdahale edilmiş, tam 4 servis döşülmüştür. İctığı asiti, etkisiz hale getirmek için hemen baz ihtiva eden ilaçlar verilmesi gerekir, bilgisizlik ve ilgisizlik nedeniyle

bu yapılmamıştır. Belki bu işlem yapılsa bile arkadaşımız kurtulamayabilirdi. Ama Tıp belkilerde değil bilimsel verilerle hareket eder. Bunun da ötesinde bizce asıl sorulması gereken, böyle kuvvetli bir asitin temizleme için nasıl böyle sorumsuzca sürahilere koyulduğudur? Adı geçen doktorlar ise gerçek sorumlular değil, sorumsuzluğun isyeyerek ya da istemeyerek birer yardımcı olmuşlardır. Gerçek suçlu ise tüm işkazalarında olduğu

gibi kapitalist sistemdir. Onun bir yansıması olan sağlık düzeyidir. Emekçileri bu denli aşağılık gören burjuva ideolojisidir. 800 TL. ilaç parasını kim verecek? diye soranların düşünce tarzıdır. Yoksa o ilaç verilse de verilmese de hastanın durumunda bir değişiklik olmayacaktır. Çünkü reanimasyon servisine geldiğinde artık işten geçmiştir. Ama bir doktorun görevi olanaklarının elverdiği her şeyi yapmaktır. Bir saniye bile olsa hastayı fazla yaşatma

ya çalışmaktır, içkili olarak hakaret etmek değil. Yaşamın her alanında olduğu gibi Hasan Işık arkadaşımızın ölümünde de sorumlu olarak burjuvaziye ve onun insanlık dışı düzenini görüyoruz. Kurtuluşumuz ancak antiemperyalist, antioligarşik demokratik halk devrimiyle olacaktır. Yani kendi düzenimizi kendi ellerimizle kurduğumuz zaman sağlık sömürüsü sona erecek, emekçiler sağlıklı bir yaşama kavuşacaktır. Sağlık Emekçileri.

Tukaş'ta sarı sendika TEK GIDA İŞ, işçileri bir kez daha satıyor. Ve zafer bir gün elbet DEVİRİMCİ TUKAŞ İŞÇİLERİNİN olacaktır

Ancak böyle bir dayanışma içinde başlayan grevden, ürken işverenler grevi kırmak için faşist bir başçavuşun komutasında jan darma birliğini grev yerine getirtmişlerdir. Faşist Başçavuş ilk iş olarak pankartları indirmeye çalışmış, daha sonra grevi ziya-

soda sanayi işçileri greve çıktılar. 8 aydır işverenle sürdürülen toplu sözleşme görüşmeleri-kap sam maddesi ile çıkan uyuşmazlık bir neticeye vardi ralamayınca iş yerinde yetkili sendika patronla anlaşma noktasına vardı. Şimdi aşağıda vereceğimiz rakamlar sarı sendikaların gerçek yüzünü ne kadar iyi gösteriyor. Anlaşmaya varılan rakamları yukarıda baştan patronun verdiği rakamlarla karşılaştırdığımızda işçilerin nasıl satıldığı çok açık olarak görülür. Anlaşmaya varılan rakamlar şöyledir: Ustalar 85-85 TL. Usta yard. Büro pers. 80-80 " Kadrolu işçi 75-75 " Mevsimlik işçi 35-35 " veya 40-40 "

tır. 13 Ağustos pazar günü grev yerini ziyan eden 130 kişilik Kurtuluş ekibi işçilerle sohbet ettikten sonra dönüştü faşist başçavuş ekibin yolunu keserek izinsiz miyete giriş yaptı. Petkim-İŞ işçilerinin de baskısı sonucu grev kararı aldı. Ağustos'un ilk haftasında başlatılan greve mühendisler, şefler teknisyenlerde olmak üzere 900 işçi katıldı. Büyük bir coşku ve dayanışma içinde geçen grevi Mersin'deki tüm demokratik kuruluşlar ve diğer fabrikalardaki işçiler ziyaret ederek soda işçilerinin kararlı mücadelesini sonuna kadar desteklediklerini belirterek pankart asmışlardır:

"Mücadelemiz zorlu olacak... Soda sanayii işçileri çevredeki fabrika işçilerine nazaran en fazla sömürülen işçilerdir ve en fazla iş kazası bizim işyerinde olmaktadır. Ayrıca geçen dönem yapılan toplu sözleşme çok kötüdür. Sosyal hak olmadığı gibi iş güvenliği hiç yok. Mesela işveren sendikaya haber vermeden her ay 5 işçiyi işten atma hakkına sahip. Beş kişilik disiplin kuru

önüne çıkmadan önce her şeyi hesap ettik. Cam holding mensupları dize gelene kadar sömürülerine ambargo koyduk. Başarı soda işçilerinin, tüm emekçilerin olacaktır". "35 maddelik istemlerimizin başında çalışma saatinin kısıtlanması, ihbar ve kıdem tazminatının artırılması, vardiya primi, ev kirası yardımı, disiplin kurulunun işçiler lehine oluşturulması kapsam maddesi vs gelmekte işveren çok kapsam maddesi ne karşı çıkmakta. Bu maddede müdürlerin dışındaki tüm şef, teknik eleman ve mühendislerin sendika kapsamına alınmasıyla ilgilidir"

"Toplumsal anlaşma"ya ilişkin olarak da işçilerin düşünceleri alındı.

"Toplumsal anlaşma ile CHP işçiyi işvereni uzlaştırmayı amaçlıyor. Daha doğrusu emeği sermayeye boğdurmaya amaçlamakta, bu da CHP'nin sınıf mücadelesine uygun düşmektedir"

"Zannederseniz Ecevit halkı kandırdı. Seçimden önce hepimize işsizliği pahallılığı önliyeceğim, herkese sendika hakkı vereceğim, lokavtı kaldıracım dedi ama söylediklerini yapmadı. Hakkımızı mücadele ederek alacağız - hak verilmez, alınır- bunu öğrendik. Ecevit bunu bildiği için bizi uyutup işverenleresatmayı düşünüyor. Bu toplumsal anlaşma ekmeğinin, yaşamının mücadelesini veren soda işçisinin olamaz, başka işçilerinde olamaz bu olsa Ecevit ile işverenler arasında olur. İşçilerle işverenler hiç bir zaman anlaşamazlar, ancak toplu sözleşme masasında anlaşırız bu da geçici bir anlaşma olur. Bizim amacımız anlaşmak değil hakkımızı almak olacaktır"